

Hersey insanoğlu için

Enver KORKMAZ

Eski Komünistlerin, Litvanya, Polonya ve Macaristan'dan sonra Bulgaristan'da da seçimleri kazanıp iktidara gelmeleri, ister istemez akıllara "Komünizm diriliyor mu?" sorusunu getiriyor.

Genellikle, üç yıldır bu ülkelerde uygulanan serbest piyasa ekonomisi ve uzantısı sosyal politikaların bilhassa işsizliğe yol açmasında bulunuyor bu gelişmenin nedenleri.

Kapitalist gelişme çizgisine karşı bir çeşit güvensizlik şeklinde algılanan bu eskiye dönüş, gerçekten marksist teorideki yaklaşımların özüne bağlı bir politikanın onayı anlamını mı taşıyor, yoksa son derece konjonktürel bir görüntüden mi ibaret?

Marksizmin materyalist diyalektikinin sosyal olaylara uygulanması, yıllar yılı adeta bir sihirli reçete gibi sunulan üretim ve mülkiyet ilişkileri tezini ortaya çıkarmıştır.

Kapitalist üretim araçları üzerindeki özelmülkiyetin, her çeşit sistem olumsuzluğunun en temelli nedeni olarak görülüşü ve gösterilişi, üretim araçları üzerindeki kamu mülkiyetinin, "sosyal cennetin" kapısını açacak biricik mülkiyet ilişkisi veya tarzı olarak ileri sürülmesine yol açmıştır.

Denebilir ki, yarım yamalak kavranandiyalektik materyalist felsefeden çok, kamu mülkiyetini, her çeşit sosyal kuruluşunilerde "sınıfsız toplum" a ulaştırarak tartışılmaz kaynağı şeklinde algılayış, aydınların ve işçi yığınlarının bu teoriye sempati duymasına neden olmuştur. Bu "tartışılmaz doğru" oluş, öyle ileri noktalara varmıştı ki rejimin kendini savunmak gerekçesi altında her çeşit muhalefeti kesin bir tavirle etkisizleştirmesi ve sindirmesi, en özgürlüğe geçinen "proletarya aydınları" tarafından harekete savunulabilmişti. Ta ki sıra, haklı haksız herhangi bir eleştirilerinden ötürü kendilerine gelinceye, bir sabah kapıyı açıklarında polisi karşılarında hazır ve nazır buluncaya kadar!

Bir sınıf diktatöryası olmak bir yana, parti içinde dahi, tüm organizmanın değil, Merkez Komite Politbüroda düğümlenen bir totaliter rejim oluşu, yukarıda sözünü ettiğimiz üretim araçları üzerinden kamu mülkiyetine ve onun ilerde gerçekleşecek sınıfsız devletsiz evrensel düzene duyulan derin inançtan kaynaklanıyordu. Böyle olunca, bireyler, partinin en üst organlarında olmasalar dahi, "kapitalist kötüllüğe" karşı ikna edilemez bir hürsala "yeminli" fanatiklere dönüyorlardı. Ve giderek parti yetkililerinin iki dudaklarının arasındaki siyasi ve sosyal hayat, olağan karşılanıyordu.

Stalin'i sağlığında hemen hiç eleştirmeyenlerin başında gelen Nikita Kruşçev, 1953'de "büyük put" un eceliyle devredilmesinden birkaç yıl sonra, 1956'da, Stalin'i zehir zemberek eleştiren bir raporu 22'inci kongreye sunup, arkasından eleştiri çağını başlatmıştı ve bir gün Reuter Ajansı muhabiri kendisine, "Bu eleştirileri niçin sağlığında yapmadınız? diye bir soru yönelttiğinde aynen şu cevabı vermişti: "Siki miydi?"

Şu, rahatlıkla ileri sürülebilir: Eger Gorbacov'un adına bağlı olarak gelişen Glastnost ve Perestroika politikaları, "kaleyi içerden" fethetmişiydi, bu tartışılmaz varlıklar ve otoriteleriyle egemen durumunda olan Komünist Partilerinin bir dış etkenle devrilmeleri söz konusu olamazdı. Ya da böyle bir süreç çok uzun bir zaman alırdı.

Peki, üretim araçları üzerindeki kamu mülkiyeti, sosyalist ülkelerin yıkılmaz gibi göründükleri günlerde olsun, gelecek için tasarlanan sınıfsız, komünist toplum içinde olsun, o denli sihirli bir anahtar özelliği taşıyor mu?

Her teori için olduğu gibi, bu soruda da önce pratiğin kendisi önem taşıyor.

Yaklaşık 70 yıldır Sovyet deneyi ve onu 1945'lerden sonra izleyen diğer deneyler, üretim araçları üzerinde kamu mülkiyetinin sihirli bir sosyal cennet anahtarı olmadığını gösterdi. Yani bireysel mülkiyetin tedavi edilemeyecek kadar olumsuz ve kötülüğü tartışılmayacak kadar açık ve seçik ortada olduğu şeklindeki marksist tez, bu "doğrusunu" kanıtlamamıştır. Özel kapitalist mülkiyet temeline dayanan sosyal düzenleri içinde pek çok ülke, "proletarya partileri"nin diktatöryasından çok daha olumlu ve refah düzeyi yüksek bir yaşam standardını haklarına veremeyi başardı.

Bunda halkın demokratik mücadelesiyle sosyalist ülkelerin "tehdit edici varlığı"nın pay vardı elbet ama, nedenleri ne olursa olsun, sonuçta kapitalizm bu yüzyılın içinde çözülmek şöyle dursun, daha bir kuvvetle yaşayabileceğini ve buna yetenekli olduğunu gösterdi. Gerçekten Lenin dahil, sosyalist teorisyenler, Emperyalizmi Kapitalizmin son aşaması olarak görüyor ve ona kısacık bir ömür biçiyorlardı. Ta 1930'larda, "Geberken Kapitalizmin" son dakikalarını yaşadığı sanılıyor.

Bu kehanetler doğru çıkmadı; tersine, sosyalizm, en uzun ömürlü olduğu ülkede, üstelik bir süper devlette, adeta kendi kendini tasfiye etti. Bu rejimle işler iyi gitmiyor, kapitalistleşmekten başka çıkış yolu yok.

Bu satırlar, kapitalizme övgü değildir. Sadece tarihsel ve sosyal bir gerçekliği olduğu gibi yansıtmaya çalışıyoruz.

Burada ilginç olan, bu ülkeler halklarının, üretim araçları üzerinde özel mülkiyet varsa, buna sahip olan diğer mülksizleri sömürür şeklindeki "klasik marksizm sosyolojisi ile adeta alay edersene, özel mülkiyeti istemeleri idi. Halk, "kendisinin" olan bir fabrika yerine, bir başkasının mülkiyetindeki fabrikada çalışmayı tercih ediyordu. Gün gelir belki onunda bir fabrikası, ya da zengin olmasına neden olacak özel bir işi olurdu.

Bu, çağın, paşa keyfimize bırakmadan, yumruk gibi ortaya koyduğu bir toplumsal eğilimdir. Doğruluğu ikinci bir tartışma noktasıdır. Bu realiteye uygun politikalar üretmek, aydınların ve siyasilerin kaçınılmaz görevidir.

Tüm bu süreçlerden çıkabildiğimiz kadariyle ki, eski komünistlerin yeniden iktidara gelişleri de bunun bir parçasıdır, halk ya da daha genel söylersek insanlık, refah içinde mutlu ve özgür yaşamayı istiyor. Aydınca mülhazalar, formül tekerlemeleri, hele "evrensel gerçek budur ve asla değişmez tarzlı yaklaşımlar" bugün değilse yarın, yarın değilse sonraki gün mutlaka kokmuş yumurtalarını ortasına salıyor ve insanoğlu için bunun sonuçları acı oluyordur.

Eğer, "günümüz komünistleri", eski süreçlerde yaşananları onaylıyor olsalardı, kanımızca bu aldıkları oyların yarısını bile alamazlardı. Nitekim politikalarında serbest piyasa düzenini savunan tezler, siksik dile getiriliyor. Demek ki, sosyal güvenlik, işsizlik vb. gibi konularda daha halkçı görünseler de, çağımızın özel girişimciliği ve özelmülkiyeti ön plana çıkaran evrensel eğilimini benimsemişler ve bundan ötürü de yeniden iktidara olma şansını elde etmişlerdir.

Ancak bu ülkeler, yani Macaristan, Bulgaristan vs. bir gerçeği dile getiriyorlar: Sosyalizmin belki de en başarılı olduğu işsizlik sorununun çözümü ve sosyal güvenlik ağının kurulabilmesi için kapitalizmin kendi içinde daha özel bir çaba ve organizasyona ihtiyacı var. Bireyi, başarmakta güçlü olduğu sosyal koşulların ortasına yalnız ve çaresiz bırakamazsınız.

Günümüz insanlığı, bireycilikle toplumsallığın, birbiriyle hem çelişip hem sevdiği bir sosyal düzen özlemini duyuyor.

Daha çok uzun yıllar da, mülkiyet ilişkileri açısından ifade edecek olursak, özel kişi mülkiyetiyle kolektif mülkiyetin birarada yaşama mücadelesini göreceğiz ve umudumuz o dur ki, bu iki zıt uç, barışçıl bir mücadeleyi sürdürürken, çelişkilerinin meyvalarını da insanoğlu devşirmekten geri kalmayacak.

Insanoğlu niye bu iki uçun mücadelesinden yararlanmasın, illa birini öldürmek mi gerek!

Eğer bireysel girişimcilik insanoğlunun yararınaysa ki öyle-, eğer kolektif aksiyon insanoğlunun yararınaysa -ki öyle-niçin bu iki yararının en olumlu uygulama biçimlerini bulup bir sentezle insanoğlunun hizmetine veremeyelim?

Hersey insan içindir: Teoriler, pratikler, sosyal düzenler, çelişkiler, biriktiriler, sentezler.

İnsandan daha önemli bir amaç gösterebilir mi?

Bunu göstermeye kalkınlar da tarihin çukuruna popo üstü düşmediler mi?

Insanoğlunun doğru düşünme yöntemlerinde

Eğer insanoğlunun emrinde ise, yaratılmalıdır.

Yoksa hepsini kaldırıp atmak gerekir.

Biraz felsefe ve Mustafa Kemal

E. KILAVUZ

Nesnel gerçekliğin katıksız bir süreç olmadığı biliniyor. Bu evrensel olumlama, subjektif gerçeklik için de geçerli olması gerekirken, genellikle birey, kendi süreçlerinin yabancısı olmadığı noktasından hareketle bu gerçekliği yadsıma eğilimindedir ve dış dünya saflıktan payını alamazken birey bir saflığı kendi süreçlerinde bulur.

Görünen o dur ki, DİŞ dünya, karışık ve anlaşılmaz olguların elinde KADER'in somut ifadesidir; İÇ dünya bireyin yabancı olmadığı ya da öyle hissetmediği EGEMENLİK alanı ve doğal olarak bu şekilde, karışık değil yalındır.

Bu, ne zaman ki birey DİŞ süreçlere yenik düşer, ancak ondan sonra alt üst olur, kendini, dış dünya gerçekliğinin ifadesi olarak KADER'in kollarında bulur.

'Bu bir inançla bütünleştiği zaman "ilahi adalet" olarak tecelli eder, böyle bir inanış söz konusu değilse, OBJEKTİF GERÇEKLİĞİN baskın çıkması olarak, DİŞARDAKİ bir nesne, ya da olgu, ya da güç, ya da kişi karşısında başarısızlığın açığa çıkması olarak.

Aslında birey, ister objektivist, ister subjektivist olsun, yahut bir başka ve daha doğru ifadeyle bunlardan birinin ağır basan etkeli olduğunu kabul etsin, günlük yaşamında alabildiğince pratik davranma ve sonuç alma düşüncesindedir. Çünkü yaşamın, subjektif algılayışlara sığmayacak kerte, bireyin ihtiyacına dönük ve ona karşı, bir gerçekliği vardır ki, kişisel inanışlar bu mücadelede, bireyin ancak ve yalnız metodlarını etkiler: EYLEMİN KENDİSİNİ değil. Yani, kadereci ya da değil, idealist ya da materyalist, diyalektik ya da skolastik, istisnasız her kişi, fikrinin ve inanışlarının ötesinde bir YAŞAM GERÇEKLİĞİ ile objektif olarak karşı karşıyadır ve bunun somut gereksinmelerini yerine getirmek zorundadır. Sözeleşti, idealist ya da materyalist olmak, açlığın giderilmesi gerekliliğini, kendi keyfine göre, ortadan kaldırmak ya da varetmek gücüne sahip olmayı getirmez. Hayatını kazanması için kişinin bir iş ya da mesleği olması gerektiği gereğini, idealist ya da materyalist yaklaşımda göre değiştirmez. Ancak ve yalnız kişi, BU ETKENLİKLERDEN birini seçebilir, eyleminde de kendi metodunu İŞLEME şansını bulabilir, bu üstelik, olmayabilir de.

İşte tam da bu nokta, bireyin özgürlüğü ile zorunluluğu arasında tartışılmaz-evet aynen öyle-bir sosyallik ilişkisini açığa çıkarır: Yaşamak için gerekli ve şart olan EMEK, bir tek şekilde ÖZNEL kişilik kazanabilir: YENİDEN YARATILMAKLA.

Yaşamın kendisinden gelen o zorunluluk alabildiğince, SOSYAL karakterdedir ve kişinin subjektif iradesini hiçe sayar. EMEK, subjektif değil OBJEKTİF bir gereklilik ve bunun sonucu da OBJEKTİF bir GERÇEKLİKTİR.

Ama birey, bu objektif gerçekliği KENDİ SUBJEKTİF yanını, varsa özel kişiliğini katarsa, onu kendi celenizinin suyunda yeniden yıkayıp BAŞKALAŞTIRILIR, bilinen OBJEKTİF emek olmaktan çıkıp düpedüz SUBJEKTİF bir YARATIKI özelliğine büründürülebilir. Sonuç olarak birey zorunluluğu, özgürlüğe dönüş-türmüştür: Artık o KENDİ ÖZNEL kimliği ile anılacaktır, diğer OBJEKTİF EMEK ürünlerinden ayrılmaktadır.

İşte, kişinin yalnız ve ancak bu durumda ÖZNEL GERÇEKLİĞİNE YABANCI olmaktan çıkma ve onu "yalın" görme hakkı vardır, bir başka ifadeyle böyle bir gerçeklik kendi doğumunu o öznel emekle zaten haklı çıkarmıştır.

İkincil olarak, bu yaratıcı özel emek, dış dünya gerçekliğinin de "karışık ve bireye yabancı olan OBJEKTİF varoluşunu" ortadan kaldırır, ona artık kavranılmaz, karışık süreçlerdeki unsurlar elemine edilmiş ve bireye göre özelleştirilmiş, yani KAZANILMIŞ olmak özelliğini kayınılmazca verir.

Çünkü her yaratıcı emek, maddenin hem işlenmiş biçimlerini özümleme temeline dayanmadıkça "yaratıcı" olma özelliğine kavuşamaz ve süreçlerin şu ya da bu unsurlarının akışına kapılıp gitmekten, ya da en iyi olasılıkla onu "kopya" etmekten sıyrılmaz. Bu durumda da "yaratıcı" sıfatı, hak edilmiş ya da kanıtlanmış bir özellik olmayacaktır.

"Yeni" bir şey yapmak, "eski"yi aşmaktır ama bunun için eskinin bütün karakterlerinin derinliğine bilinir kavranılması gerekir.

Bu nedenle, yemek içmek, barınmak vs. gibi bilinen vazgeçilmez gereksinimler bir yana, özel tarihsel koşullarda yapılması ZORUNLU sosyal ve siyasal etkinlikleri KENDİLERİ'ni, en iyi kavramış ve onlar içinde yoğunlaşmış bireyler arasında, hem bu gerçeklerin karışık süreçlerine hem de kendi subjektif süreçlerine en doğru teşhisi koyup objektif dış etmenleri, iç subjektif oluşumlarıyla birlikte kavrayıp davranış geliştirme yeteneğine sahip olanlar, Mustafa Kemal örneğinde olduğu gibi, ZORUNLULUĞU ÖZGÜRLÜĞE dönüştürebilme, ÖZGÜRLÜĞÜ ZORUNLUĞA egemen kılabilme başarısını da göstereceklerdir.

Ama bunun için bireyin, birden fazla olumlu özelliği, tüm süreçleri yönlendirebileceği bir dehaya YARATICI olarak katması, ve objektif koşulları kişi üretici gücüyle işleyip yeni bir dünyanın kapısını açabilmesi gerekir.

Yaratılan yeni ülke, Türkiye Cumhuriyeti, bunun böyle olduğunu göstermiyor mu?

Bize bir 'lider' değil bir 'halk' lazım !

Gün Ayseli

Kitleleri sürükleyerek, ülkelerini ulusal ya da sosyal kurtuluşa götürün, bu anlamda da dünya tarihinin gidişine yön veren liderlerin hemenbütün kişisel özellikleri, geçmiş yaşantıları, hayalleri, aşkları insanlığa malolmuştur ve ayrıntısına dek bilinir de, o liderin içinden çıktığı toprağın insanlığın tarihçil ve sosyal özellikleri, eğilim ve karakterleri, ancak kahve edebiyatına konu olacak boyut ve düzeydeki bir yüzeysellik içinde sığlaşmış bilginin cerezi olur.

Niçin? Çünkü tüm dünya tarihi, toplumüst-yapısında kral, soylu, aristokrat, aydın vb. adlarıyla sıvrılışp yıldızlaşanların düşünce ve eylemlerini, insanlığın yürüyüşünde belirleyici saymıştır da onun için.

Halk, taşın altındaki karınca yığını kadar adsız ve gözden uzaktır. Sanırsınız ki, o bireyleri bu toplum yaratmamıştırdı bu bireyler toplumlarını yaratmıştır.

Bunun doğal sonucu olarak Osmanlı ralitesi değil, Fatih Mehmet, Alman ulusu değil Bismark, Fransız toplumu değil Napoleon, Türk insanı değil Mustafa Kemal Bilinir ve tanınır. Ve bu yüzden Mustafa Kemal'den geriye, Türklere son edilince "Turkish hamam", "Turkish Lokum", ve "Antep Kebab" kalır!..

Yani dünya için, hamam, kebab ve lokum karışımın bir acıap nesneyiz.

Aslında acıap olduğumuz doğrudur da, bunlardan ya da karışım-larından ötürü değil!

Dünya insanı için varolan bu inanılmaz cehalet, dışımızdaki dünya hakkındaki bizim bilgimiz için de doğrudur. Çoğunluğumuz için Fransız adı, mutlak, şarap ve hafifesrep dilberlerle bütünleşmiştir. Rus adı, moskof pençelerinde votka şişesi dünyaya bakan yirtıcı birayı imajdır, sıcak denizlere yuvarlanmaktan başka bir amacı yoktur, bu Çar zamanı da böyledir. Komünist idari zamanı da. Ve bundan kurtulmasın imkan olmadığı için dünyanın üstünde her zaman kara bulutlar dolayabilir.

Amerika'lı viskidir, koyboy şapkasıdır, yan sokakta kocası karısını aldatırken, arka sokakta karısı kocasını aldatan, askeri komutanın karşısında masaya ayaklarını dayamış olarak konuşurken, Vietnam'da ya da başka dünyanın adsız bir köşesinde subayla birolup geri ülke insanlarının kafasına fırtursuzca bomba atan bir garip zenci beyaz karışımı Güliver'dir ama asla iyi değildir! O kadar ahlaksızdır ki, kendi devlet başkanlarına bile suikast yapmaktan çekinmez. Sonra da arda kalanları birbirini temizleyerek toplumu "huzura" kavuştururlar! Cinayet mi? O kadar çok ki, hangisini çekeceksin!..

Velhasıl Amerika'lı, her konuda şeytana pabucunu ters giyiren, üstelik de elinde kocaman nükleer tabancası herkesi korkutan bir dünya kabadayısıdır.

Bir ulusun zengin ve dinamik gerçeğini, yarılgılı ve sığ bir bakış açısından görmekle imneli olan bu zıracihil fikir ve kanaatler, eğer insanlık tarihi uluslar ve sınıflar arasında düşmanca kanlı çatışmalarla değil, barışçıl çelişkilerle harmanlanıp yön bulsaydı, tehlike-siz birer saplantı olarak edebiyat kitaplarının sohbetlerimizde çeşni katardı; ne var ki, farklı uluslardan bireylerin birbirlerine siktıkları kurşunların ardında bu değer yargılarının küçümsenmeyecek ölçüde olumsuz bir rolü vardır. "Sen falan ya da faşmekan ırktan, yasıma değersiz zararlı bir böceksin!" inancı, açıkça dile getirilmediği yerde bile, bilinçaltının derinlikleriyle, bilinci sıvrılıklarına kazanmış, yerleşmiştir.

Tanımak ve anlamak, insanı bilincin başlangıç konağıdır. Her konuda olduğu gibi, başka ulus gerçekleri karşısında da doğru olan bu gerçek, ancak sözkonusu iki basamak asıldıktan sonra işleme ve yaratma sürecine yönlenebilir kişi ya da toplumu.

Fakat, gerek ilk ikisi gerekse son ikisi için "şart" olan şey, farklı birey gerçekliklerine ayrılmış ulusların ve farklı ulus gerçeklerine "bölünmüş" bireylerin kaynaşma çabasıdır.

Bu çaba olmazsa, önyargıların sığ ve durgun göllerinde yüzüyoruz sanmak ve sonra da "bir de baktık ki iki kulaç yol gitmişiz" diye hayıflanmak kaçınılmazdır. Çünkü diğer uluslardan öğrenmeyen, onların gerçeklerini somut ve canlı olarak kavrayıp kendi süreçlerinde bunlardan yararlanmayanların, dünya ölçeğinde ilerlemelerini sağlayacak başka bir yol olmadığının, yerinde saymaları ve sonuç olarak geride kalmaları "mukadder" ahnyazıdır.

Her ulusun bireyi bu kaynaşma çabası ve bilincinden ne kadar çok payını alsın, kendini o kadar çok geliştirecektir: Kitap ötesi bu bilinc, kitabın içini okuyanları da, dışında kalanları da olumlu bir kültür sentezine götürecektir.

Önyargıların en zorlusu olan başka uluslar hakkındaki sözde bilinc, yerini sağlam ve doğru olan bilgilere bırakabiliyorsa o toplumun diğer önyargılarına karşı mücadele etmek de o denli kolay oluyor, ya da olacak demektir.

Cahillığın dayandığı temel, önyargıdır. Tüm bilgi akışının yolunu tıkar, düşündüğünden ve yaptığının emindir, ıkna ve bilimsel düşünceyi aşılma şansı ya yoktur ya çok zayıftır ya da çok sınırlıdır.

Böyle bir halka sahip olan ve tarihin şu ya da bu anda bir nedenle yükseklere tırmanmış olan, aslında kendi gibilerin yarattığı lider, kişisel yetenekleri ne olursa olsun, ileri gittiği zaman bile, gerisindekileri sürükleyemeyeceği için, tek başına kalmakla manik depresif atılanlıkların ateşine yuvarlanmak tercihlerinin ölümünde, ölüm seçecektir. Tabii o kadar kişilikli ise!

Yoksa, kendi gibileriyle ceviz oynaya oynaya zamanını sorunsuz ve sorunsuz olarak dolduracaktır!

Onun için, tarihin görüntüsünün tersine, önce lider değil, halk gerekir ve varsa, bilinci ve davranışıyla, kültürel ve sanatiyle, içinden o tincileri çıkarır, yaratır; sevgiyle başının tacı eder, yani kendi tacını kendi giyer!

Bir tacı, bundan daha kuvvetle savunacak ve yaşatacak başka askereci ya da sivil bir güç var mıdır?

Toplumda özürlü insanın durumu

Hasan YALGIN

Sakatlar, sağlam insanlar gibi yaşamak, okumak ve çalışmak arzusundadırlar. Dört duvar arasına sıkışıp kalan bunun yanında birçok problemle karşı karşıya olan, çaresizlikler arasında kıvranan sakatlara karşı toplumun da bazı davranış kararlılıkları göstermesi gerekmektedir. Sakatların da kendileri için, sevdikleri için çalışmak ve kazanmak zorunlulukları vardır. Bunun için hür ve yarınların emim toplum anlayışı, devletin yardımı bu insanların yanında olmalıdır. İş bulmasında, önce gönüllü yardım dernekleri, ilgili kurumlar sonra da toplum yardımcı olmalıdır. Her sakat bir iş bulabilmeli ve hayatını kendi emeğiyle kazanmalıdır. Bu mümkün oluyorsa işsizlik sigortası mutlaka gerçekleştirilmelidir.

Diğer önemli sorun; toplumun,

sakatları kendinden bir parça olduklarına inandırarak olgunluk ve kararlılık içinde olmasıdır. Bu sorunun çözümlenebilmesi öncelikle toplumun böyle bir sorumluluğu olduğunu kabul etmesine bağlıdır. ABD'de yapılan bir araştırmanın sonuçlarına göre devletten bin dolar yardım alan bir sakat, sekiz bin dolarlık birtayınımı yeniden topluma geri verebilmektedir. Bu sakat kişinin ürettiği maldan ülke ekonomisine katılan fayda bunun dışındadır. Görülüyor ki, sakatların topluma kazandırmaları için yapılan yardım, sağlam insanlara yapılan yatırımdan kadar karlı ve ayrıca da önemli.

Toplumu oluşturan bireylerin birçok davranış kararsızlıkları, düşünsel isabetsizlikleri vardır. Sağlam kişi birçok bakımdan tam olduğu, kendi kendisine yetebildiği için toplumsal dayanışmaya gereği kadar önem vermemektedir. Oysa heran o

toplumsal çıkmazlardan birinde kendisinin de mahsur kalması olasılığının bilincindedir.

Kişisel yardımların uygun olacağı fikri, toplumsal kurumlaşma fikrine dönüşmedikçe, sorunlar tümüyle kavranılmayacak ve beklenen neticelere ulaşılamayacaktır.

Toplumsal dayanışmanın en önemli sorunu "sakatın rehabilitasyonu"nın kurumlaşmasının gerçekleşmesi olacaktır. Tıbbi ve mesleki rehabilitasyonu yapılmış bir sakatın, eksikliklerine rağmen normal birhayata başlayabileceğine inanmamak için sebep yoktur. Özürülü insanlar okumak, çalışmak ve üretken olmak istiyor. Sizlerden bu toplumun kanayan yarasına ilaç olmanızı istiyoruz. Gazete ve dergilerle sorunlarımıza değinerek toplumu bilinçlendirmenizi istiyoruz. Çünkü ülkemizin en az % 10'u özürlüdür.

VURGU

İmtiyaz Sahibi
Birsen ERMİŞ

Genel Yayın Yönetmeni
Enver KORKMAZ

Yazı İşleri Müdürü
Ahmet CANTÜRK

Yönetim Yeri:
Osmanağa Mah. Kırtasiyeciler
Sokak Çandarlıoğlu Apt. No:32
Kat:2 Daire:3
Kadıköy-İSTANBUL
Tel: 337 26 73 - 345 67 03 - 345 96 61
Fax: 348 4388

Çanakkale Bürosu:
Selahi Aksoy Psj. No:76
Tel: 21 461
Ankara Bürosu:
Çankırı Cad. Orta Sokak Balıkcıoğlu
İşhanı Kat: 4 No:9 Altındağ
Tel: 312 73 16 - 311 71 20

Ofset hazırlık ve baskı:
ÖZ OFSET Tesisleri
Tel: 522 78 11
528 55 15
Çağaloğlu
İSTANBUL

Lions 118-Y Yönetim Çevresi Bedensel Özürlü Çocuklar Komitesi'nce düzenlenen "Toplumsal Özörlülere Bakış Açısı, Özörlülerin Toplumdan Beklentileri" konulu Panel Semih Şakir'de yapıldı...

"Mimar Sinan kuşun su içeceği yeri düşünmüş, biz özörlüyü düşünmemişiz"

✓ Tüm özörlü kuruluşlarını bünyesinde toplayan bir Sakatlar konfederasyonu Başkanı durumumuzu böyle özetliyorsa "Ne halde?" olduğumuz belli değil mi?

Komisyonlar ortak toplantısını yöneten Başkanlık Divanı. soldan birinci Türkiye Sakatlar Konfederasyonu Genel Başkanı Faruk Öztimur

Komisyonlar ortak toplantısından bir görüntü. izleyiciler hem izleyici hem de tartışmacı olarak raporlar hakkında görüşlerini belirttiler. Önden ikinci sırada (Soldan ikinci) Sakatlar Konfederasyonu Genel Sekreteri Orhan Gökçe.

Yukarıdaki sözler, Türkiye Sakatlar Konfederasyonu Genel Başkanı Faruk Öztimur'a ait. 20 Aralık'ta Semih Şakir Konferans salonunda gerçekleştirilen Panel'e özörlülere dönük Federasyonlarla Vakıfların temsilcileri katıldı. Türkiye Sakatlar Konfederasyonu eski Genel Başkanı Turgut Göksoy, paneli açarken yaptığı konuşmada, daha tanınmıyken bile bir birliğin sağlanamadığı ülkemizde, İş ve İşçi Bulma Kurumu'nun ayrı, Millî Savunma Bakanlığı'nın ayrı tanımlar yapması sonucu sakatların bir takım hak kayıplarına uğradığını belirtti. "Geçmiş nüfus sayımında isteğimize rağmen özörlü tesbiti yapılmadı" diyen Göksoy, bir istatistik çalışmanın bulunmaması sonucu dünya standartlarından hareketle ülkemizde 7-8 milyon özörlünün olduğunu belirttiğini kaydederek "Peki bunlar nerede?" diye sordu. En çok akraba evliliklerinden sakat doğumları olduğunu söyleyen Turgut Göksoy, bebek olma adayının röntgen vs yollarla daha anne karnında bir sakatlığının olup olmadığını tesbit edilebileceğini belirtti. Sağır ve Dilsizler Millî Federasyonu Başkanı Doğan Özdemir ise sağır ve dilsizlerin oldukça şanssız insanlar olduğunu söyledi. "Bir düşünün, duyamadığınız ve cevap verme zorunluluğunda olduğunuz nice olay içinde yaşıyorsunuz, bir iletişim şansınız yok, hiç konuşmadan durmayı deneyin bir saat, bundan daha sonra olumsuz bir şey olabilir mi?" şeklinde konuştu. Akraba evliliğinin yanında, hamilelikten ilaç kullanımıyla ilgili sakatlığın oluştuğuna dikkat çeken Özdemir, sağır ve dilsizlerin de kısıtların bulunmadığını titreşim ölçüsü olarak 50 Desibel'den aşağı olanlar sağır kategorisine alındığını 90 desibelden yukarı olanlarında ancak cihaz yardımıyla işitebildiğini belirtti. Okuma çağında 155 bin sağır çocuk olduğunu söyleyen Özdemir, bunun 7 binin okuyabildiğini 12-18 yaş arası sağır çocukların sokakta kaldığını, İstanbul'da 300 bin sağır olduğunu söylediğini ama örgütlü sağır sayısının 2000'i geçmediğini kaydetti. Körler Federasyonu Başkanı Ahmet Cantürk ise "Hangi anne, özörlü çocuk doğuracağına diye sigara içmiyor, çevre kirliliğine karşı hassas davranıyor, gürültüye karşı mücadele veriyor? Bunların örnekleri pek azdır" diyerek başladığı konuşmasında, "Araba kullanırken arından sakatlık doğabilir düşünüyor musunuz? Özörlü dünyası ile, özörlü olmayan insanların arasında mesafenin çok uzak olduğu, risk olmadığı, özörlüye özörlünün buluşmasının imkansız olduğu inancı yaygındır" şeklinde konuştu.

Dünya Özörlüler Günü dolayısıyla düzenlenen "Türkiye'de özörlülerin sorunları ve çözümünde izlenilecek politikalar Sempozyumu'nun organizasyonuna bağlı olarak düzenlenen toplantılardan biri. Çeşitli komisyonların hazırladıkları raporlar ilgi ve aktif katılımı tartışıldı.

Özörlülere ilişkin tüm komisyonların ortak toplantısı. Kürsüde Altı Nokta Körler Derneği Genel Başkanı Turan İçli. Konfederasyon Genel Başkanı Faruk Öztimur'un yönettiği toplantı canlı ve renkli geçti.

Turizm'de 1995 yılı hedef aynı:
7.5 milyon
turist, 4.5 milyar
dolar gelir

Turizmde 1994 yılında hedef olarak öngörülen 7.5 milyon turist ve 4.5 milyar dolar gelir, 1995 yılı içinde aynı olarak kaldı. "Turizm Bakanı Şahin Ulusoy, turizm sektörünün çeşitli sorunlarla karşı karşıya olduğunu belirttiği son, 2000'li yıllarda turizm sektörünün gelişmesi için bir dizi çalışmalar başlattıklarını söyledi. Şahin Ulusoy, turizm sektörünün 1995 sezonuna hazırlanırken 600 bin yatak kapasitesine sahip olduğunu ve Kasım 1994 sonuna kadar ülkemize 6 milyon 600 bin turist geldiğini belirtti. Ulusoy, termal, sağlık, yayla, yat, akarsu vs. projeleri ile ilgili alt-yapı çalışmalarının da titizlikle uygulanması sonucu Türkiye'nin turizmde iddialı bir konuma geldiğini söyledi. Turizm Bakanı, "1995 yılında yüzde 12 artış ile turist sayısının 7.5 milyona, turizm gelirlerini de 10 artışıyla 4.5 milyar dolara yükseltmeyi hedefledik" derken, 1995 yılında bu rakamın 800 bini bulmasının beklendiğini belirtti.

Aralık ayının konuklarından Gün AYSELi

Aralık 1994'ün belki de en çok ilgi çeken konuklarından biri, Refah Partili Oğuzhan Asiltürk'ün İstanbul'daki Bizans surlarının yıkılmasını önlemesiyle başlayan tartışma idi. Tüm Osmanlı tarihi boyunca, titizlikle korunan surların yıkılmasının istenmesini, pek çok kişi ve çevrenin tepkisini çekti. Bilindiği gibi, İstanbul'u 29 Mayıs 1453'te fethettiğinin ertesi günü Fatih bir ferman çıkararak, surların top ateşle yıkılan yerlerini yeniden ornatmış ve "Bu surların bir taşını dahi koparan olursa, boynu vurula" demişti. II. Sultan Beyazıt 1509 yılında, 3. Ahmet 1722'de surları onartmışlar ve Roma, Bizans ve Osmanlı ortak kültür varlığına sahip çıkmışlardı. Tarihin bu gerçeklerine bakılınca, bazı RP'çilerin, "Onlar Balkanlarda Türk eserlerini yok ediyor" gerekçesiyle böyle bir öneriyle ortaya çıkmalarının, hele tarihe özel bir önem ve anlam verdiğini, manevi mirasın herşeyin üstünde olduğunu savunan bir partinin üyeleri olarak bunu ileri sürmelerinin, en azından insanı şaşırttığını söylemek gerekiyor. Ne diyelim, sayın Asiltürk'ün önerisi, bir sürçü lisan, ya da gelgeç bir tepki olarak en başta kendilerince unutulsun, gitsin.

"Yasalar toplanarak özörlüler bakanlığı kurulmalı"

Türkiye Görmeyenleri Eğitim ve Himaye Derneği Ankara Şubesi'nin 3 Aralık 1994 Dünya Özörlüler Günü dolayısıyla yayınlamış olduğu basın bildirgesi; Bu yıl kutlanacak olan Dünya Özörlüler Günü'nün bütün özörlülerin problemlerinin çözümünde nihai bir çözüm çıkması dileğiyle, 1-TBMM Özörlüler Komisyonunun hazırlamış olduğu özörlüler yasasının bir an önce işler hale getirilmesi, 2-% 2 özörlü çalıştırması gereken kurumların kesinlikle uymaları ve 500.000 (beşyüzbin) lira para cezasının kaldırılması, 3-Türkiye özörlülerini ilgilendiren yasaların bir araya toplanarak özörlülerle ilgili bir bakanlığın kurulması, 4-Görme engelli okullarının günümüze göre modernize edilmesi ve sayısının artırılması 5-Diğer vatandaşlarla eşit eğitim ve yaşam imkanı verilmesi, 6-Özelleştirilen KİT'lerden özörlülerin çıkarılmaması ve zorunlu kapatılışlarda erken emekliye sevk edilmesi.

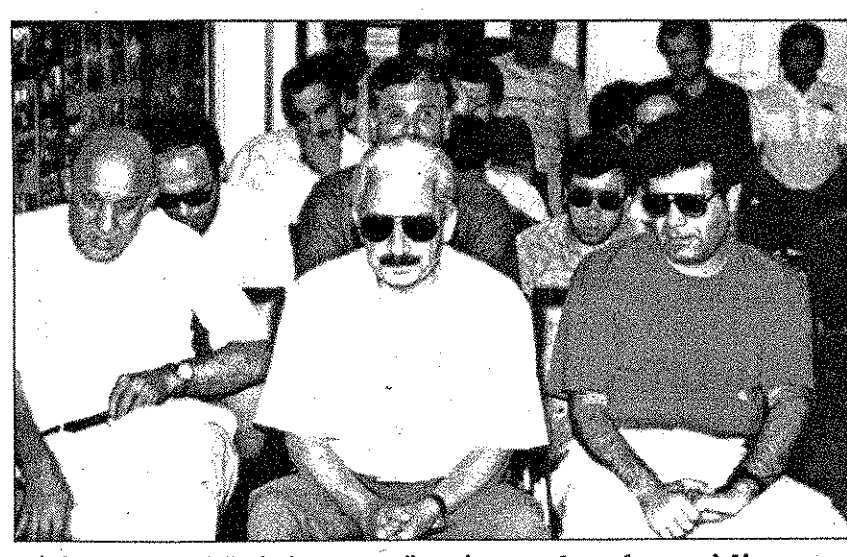
Federasyon çalışmalarında ilk izlenimler

Sol başta Federasyon'un yeni başkanı Ahmet Cantürk

Bu bilinç içinde görev alan Yönetim Kurulu, şimdi özellikle Yürütme Kurulu üyelerinden disiplinli ve özverili bir çalışmayı tüm görmeyenler adına bekliyor. Federasyon Başkanlığı'nın ilk ele aldığı konulardan biri, federasyon tüzüğü ile üye derneklerin tüzüklerini yapılan son değişiklikler ışığında birbirleriyle uyumlu hale getirmek. Bu yönde ilk çalışmalar gerçekleştirilir gerçekleştirilmez ortaya çıkan manzara özellikle Anadoludaki dernekler açısından hiç de iç açıcı değil. Gerçek ve sağlam bir tüzük yapısına sahip olmaktan çok adeta bir tüzük sağladığı hatta karikatürü durumunda olan örnekler, çok önemli bir bilinç ve birikim sorunu yaşadığımızı açıkça ortaya koyuyor. İşin daha ilginç, kanuni açıdan bile boşluklar taşıyan bu tüzüklerin içişleri bakanlığının onayından geçmiş olması. Bu da ister istemez, yapılacak nice yeni yanlışları da, Anadolunun zor şartlarında fedakarane çalışmaya yürüten bu arkadaşlarımızı layık bulmak, onları kendilerini geliştirmek konusunda yalnızlıklarıyla başbaşa bırakmak anlamını taşıyor. Örneğin, burada adını verdiğimiz derneğin duymadığını biz derneğin tüzüğünde yönetim kurulunun seçim usulleri bile yokken, derneğin feshi halinde malvarlığının mülki amirliğe bırakılacağı gibi, üstelik de "...fes-hiden eşyalar..." gibi tuhaf ifadelerle birlikte ne anlama geldiğini anlamaya imkan olmayan hükümler yer alıyor. İçişleri Bakanlığı görevlerinin nasıl bir inceleme yaptıklarına akıl sır ermiyor. Keza, Yönetim ve Denetleme Kurulu seçiminde hangi usullerin (liste usulü, ünvanlı veya ünvanlı, çarşaf liste yahut ferdî seçim gibi) geçerli olduğuna dair hükümler bulunmayan dernek tüzükleri de var. Fakat daha önemlisi, Federasyon tüzüğünün ve dolayısıyla örgüt yapılanmasının en önemli maddelerinden olan gören üyenin görmeyen üyeden fazla olamayacağına dair hüküm Anadolu'daki derneklerimizin pek çoğunda yok. Oysa uzun yıllar görmeyen kuruluşlarımız en çok uğraştıran ve onca şiddetli tartışmadan sonra geçtiğimiz 2 yıl içinde çözüme kavuşturularak birlikte çalışmanın önünü açan sorun da buydu. Anlaşıldığı kadarıyla Federasyon Yürütme Kurulu'nu, özellikle bu dernekler üzerinde, hem önder hem de otorite olarak bekleyen çalışmalar hayli zor. Çünkü, tüzük bir yerde çalışmanın aynası. O aynaya bu denli gelişigüzellikler yansıyor, örgütlerin gündelik hayatında da kimbilir ne denli yanlış ve eksik uygulamalar mevcut. Allah, herkese kolaylık versin, başka ne diyelim.

- Uzun yıllar iç çatışmalarla sınırlı maddi olanakların pençesinde etkin bir varlık gösteremeyen Körler Federasyonu, en son ekim ayında gerçekleştirdiği kongre ile örgütlerarası barış ve ittifakı nazariyeden fiile dönüştürerek yeni ve canlı bir dönemin umut ışıklarını yaktı.
- Ancak ve yalnız federasyona omuz veren derneklerin güçlü ve içten dayanışmasıyla bir anlam kazanacak olan çalışmaları, söylemeye hiç gerek yok ki, birkaç kişinin çabasıyla baştan sona istikrar içinde yürütmenin olanağı yok.

Birleşme ve bütünleşme süreci son 6 ayda çeşitli zamanlarda gerçekleştirilen Dernek temsilcileri toplantılarıyla başladı. Sol başta Federasyon eski Başkanı Necati Adıbelli.

Tatlı acı olayları ve anılarıyla 12 ayın ilginç dökümanı

1 994, Dünya sporunda hareketi ok, fakat rekoru az bir yıl olarak tarihe geçecek. Lillehammer'de Kış Olimpiyatları ve Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Dünya Futbol Kupası, yıla damgasını vuran dev organizasyonlardı.

"SİYAH İNCİLER" EZDİ GEÇTİ

Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Dünya Futbol Kupası, Brezilya'nın zaferiyle sonuçlandı. Böylece "Siyah İnciler", 24 yıllık bir aradan sonra 4 Şampiyonlukla kucaklaştı. tüm başarılar rekorlarının yenilediği kupanın finalinde Brezilya üç kez şampiyonluk kazanmış İtalya'yı penaltı atışlarıyla 3-2 dize getirmeyi başardı.

Üçüncülük maçında İsveç, kupanın süpriz takımı Bulgaristan'a fark yaptı 4-0. Kupanın dev sürprizleri, Almanya ve Arjantin'in ilk dörde girememeydi. Bulgaristan önce Arjantin'i ardından da Almanya'yı aynı sonuçla (2-1) yenerek elledi. Rus Salenko ve Bulgar Stoichkov 6'şar golle kupanın gol kralıgını ortaklaşa paylaştığı Dünya Kupasının finalini 2 milyar kişi TV'den izledi.

Futbolda Avrupa Şampiyonlar liginin Atina'daki finalde Barcelona'yı 4-0 hezimete uğratan Milan kazanırken, Avrupa Kupa Galipleri kupasında İngiliz Arsenal, UEFA Kupası'nda Inter şampiyonluğu elde etti. Kıtalararası kupası'nda Güney Amerika Şampiyonu Arjantin'in Velez Sarsfield'i Milan'a 2-0 galip gelerek şampiyonluğunu Güney Amerika'da kalmasını sağladı. Avrupa Liglerinde İngiliz Cole (34) ve Avrupa Şampiyonlar liginde de Barcelona'lı R. Koeman ve W. Bremenli Rufer (7) gol kralığı sevincini yaşadılar. Dünyada Romaria, Avrupa'da Stoichkov "Yılın Futbolcusu" seçildiler.

KARLI DAĞLARDAKİ GÖRKEMLİ OLİMPİYAT

Norveç'in 23 bin nüfuslu Lillehammer kentinde düzenlenen Kış Olimpiyatları gerek organizasyon gerekse sportif açıdan olağanüstü başarılı oldu. 4 Dünya ve 9 Olimpiyat rekorunun yenilediği en çok altın Ruslar (11) en fazla madalyayı Norveçliler (26) elde etti. Buz pistlerinin Prensesi K. Witt ve Kral ile Kraliçesi J. Torvill-C. Dean aradıklarını bulamadı.

BASKETBOLDA ABD, HOUSTON VE BADALONA EN BÜYÜK

Kanada'da düzenlenen Dünya Basketbol Şampiyonası'nda bir maç dışında tüm karşılaşmalarını 100 sayının üstünde skorlarla kazanan Amerikalılar "Rüya Takımı -2" ezici şekilde zafere erişti

ama, "Rüya Takımı-1" in gücünde görünmedi. ABD ve dolayısıyla Dünya Profesyonel Basketbol Şampiyonluğunu, finalde New York Knicks'e 4-3 üstünlük sağlayan Houston Rockets kazandı. Dünyanın 1 numarası Hakem Olajuwon, zafere simgesini vuran yıldızdı kuşkusuz. Tel Aviv'de düzenlenen Final Four'da finalde Olimpiakos'u deviren İspanya'nın Joventud Badalona'sı Avrupa'nın en büyüğü olduğunu kanıtladı.

PİSTLERDE BURRELL VE BUBKA YILDIZLAŞTI

Atletizm pistlerinde Amerika'lı Burrell 100 metrede 9.85 ve sırtıkla atlama S. Bubka 6 m. 14'le görkemle dünya rekorları kırdılar. Bunlar Burrell'in 100 de ikinci, Bubka'nın ise sırtıkta 35. dünya rekoruydu. İngiliz Linford Christie ve Colin Jackson, yıla simgesini vuran diğer pist yıldızlarıydı. Orta mukavemette üçüncü Dünya rekorunu tesis eden Cezayir'li Nuredin Morcelli ile bayanlarda yıllardan beri dünyanın en komple atletik ünvanını taşıyan Amerikalı Jackie Joyner Kersee, "Grand Prix" in sahibi oldular.

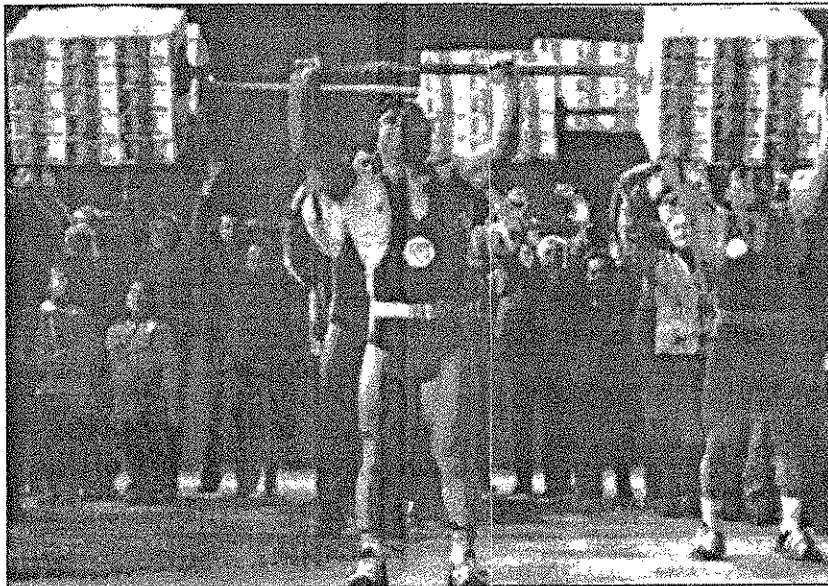
KORTLARDA SAMPRAS, AGASSİ VE SANCHEZ ZİRVELEŞTİ

Teniste Amerikalı Sampras ve Agassı ile bayanlarda İspanyol A. Sanchez Vicario "Altın Yıl" ını yaşadılar. Sampras Avustralya Şampiyonası ve Wimbledon'u A. Sanchez Roland Garros ve Amerika Birleşik Devletleri Şampiyonası, Agassı da Amerika Birleşik Devletleri Şampiyonası ve "Ustalar Turnuvası" nı kazandı. David kupası finalinde İsveç, Rusya'yı Moskova'da 4-1 yenerek bir kez daha şampiyon oldu.

ÇİNLİLERİN BAŞARILARINA GÖLGE DÜŞTÜ

Roma'daki Dünya Yüzme Şampiyonası ve Hiroşima'daki Asya Oyunlarında en başarılı ülke olarak alkışlanan Çin'li sporcuların 12'sinde doping saptanmasıyla, bu Uzak Doğu ülkesinin görkemli başarılarına gölge düştü.

EN FAZLA REKORU BİZİM NAİM KIRDI

Avrupa Şampiyonasında şampiyonluk kürstisti-ne çıkarken 3. İstanbul'daki Dünya Şampiyonasında yine zafere erişirken 6 Dünya rekoru tesis eden Naim Süleymanoğlu, dünyaya 1994 de en çok Dünya rekoru tesis eden sporcu oldu.

BİSİKLETTE INDURAIN YİNE 1 NUMARA

Dünyanın en ünlü ve büyük profesyonel bisiklet etaplı yarışı Fransa turunu Bask kökenli İspanyol pedal Indurain bir kez daha kazanarak, dünyanın en iyi bisikletçisi olduğunu kanıtladı. Indurain, daha sonra saate karşı Dünya rekorunu kırarak başarısını perçinledi.

VOLEYBOLDA İTALYA ŞAMPİYON

Sıradan bir voleybol ülkesiyken, dışarıdan yabancı ünlüleri ithal edip bu sporu popülerleştirmek sayesinde muazzam bir gelişme kaydeden İtalya, finalde Küba'yı 3-1 yenerek Olimpiyat ve Dünya Şampiyonluklarına bir yenisini ekledi.

CİMNASTİKTE ÇİN VE ROMANYA'NIN BAŞARILARI

Dünya Cimnastik Şampiyonasında erkeklerde Çin, bayanlarda Romanya birincilikleri hiç kimseye bırakmadı. Bayanlarda ABD'nin yılların şampiyonu Rusya'yı geride bırakıp ikinciliği alması otorelence büyük bir başarı aynı zamanda sürpriz olayı.

rak kabul edildi. Bayanlarda Amerikalı Sharon Miller, Dünyanın 1 numarası olduğunu elde ettiği şampiyonluklarla kanıtladı.

OLAYLAR, OLAYLAR OLAYLAR...

Uluslararası Olimpiyat Komitesi IOC, kuruluşunun 100. yıldönümünü Paris'te görkemli bir törenle kutladı. Kuruluşun İspanyol Başkanı Samaranch, Olimpizmle ilgili bir mesaj yayınladı. Uluslararası Futbol Federasyonları Birliği-FİFA, Zürich'de kuruluşunun 90. Avrupa Futbol Birliği UEFA'da Bern'de kuruluşunun 40. yıldönümünü kutladı.

PELE SPOR BAKANI

Yıl içinde ikinci evliliğini yapan tüm zamanların en iyi futbolcusu Brezilyalı Pele, politikaya atılarak ülkesinin Spor bakanlığına getirildi. Siyah İnci, özellikle geri kalması kesimlerde futbol ve sporu kalkındırmak için harekete geçti.

MICHAEL JORDAN'A ANIT

Tüm zamanların en iyi ve ünlü basketbol yıldızı, ABD'nin Rüya takımının Gözbebeği ve Chicago Bulls'ı ard arda üç kez Dünya şampiyonluğunu taşıyan, kendisi de üç kez "YILIN BASKETBOLCUSU" seçilen Amerikalı Michael Jordan'a Chicago'da dikilen 3.5 metrelik anıtla, bu efsanevi sporcu ölümsüzleştirildi. 1994'de 1 trilyonun üstünde servet kazanan Michael Jordan dünyada anıtı dikilen ilk basketbolcu oldu.

AYRTON SENNA'NIN ÖLÜMÜ

Üç kez Dünya Otomobil Şampiyonasından zafere çıkan Brezilyalı Ayrton Senna'nın Imola Pistinde geçirdiği kaza sonucu yaşamını yitirmesi, geride bıraktığımız yılın en önemli kaybıydı. Brezilya'da bundan dolayı bir haftalık yas ilan edildi ve ülkede bayraklar yarıya indirildi. 1994 de motorlu sporlar beş kurban daha verdi, bunlar arasında Avusturyalı Formula-1 sürücüsü Rothlisberger de vardı.

GÜLE GÜLE NAVRATİLOVA VE LENDİ

1994'te 38'inde Wimbledon'da final oynayan

tüm zamanların en ünlü ve başarılı bayan tenisçisi. Çek kökenli Amerikalı Martina Navratilova 167 turnuva şampiyonluğundan oluşan görkemli kariyerini noktalandı. Kortlara veda eden bir başka ünlü de yine Amerika Birleşik Devletlerinde yaşayan Çek Kökenli İvan Lendl'di.

SPOR DÜNYASININ KAYIPLARI

Manchester United'ın babası, bu kütübe 28 yıl büyük emek verip üstün başarılarından imza atan Matt Busby ile İngiliz milli takımının eski kaptanı Billy Wright'ın ölümleri, futbol dünyasının en önemli kayıpları oldu. 1960 Olimpiyatının üç altın Kraliçesi Wilma Rudolph'un ölümü, Amerikalı-ları üzdü.

İSPANYOL BAYAN TENİSÇİLERİN ALTIN YILI

1994, İspanyol bayan tenisinin "Altın Yıl" olarak tarihe geçecek muhakkak. Dünyanın en ünlü ve büyük Tenis Turnuvası Wimbledon'u ilk kez bir İspanyol bayan kazandı. Bu finalde Navratilova'ya üstünlük sağlayan Conchita Martinez'di. Arentxa Garros (Fransa Şampiyonası) ve Amerika Birleşik Devletleri Açık Tenis Şampiyonasında şampiyonluğu kazandı.

FOREMAN MUCİZESİ

Ağır Siklet Dünya Şampiyonluğu tahtının iki kez sahip değiştirdiği 1994'ü 46'lık dede George Foreman, şampiyonlukla kapadı. Muhammed Ali'ye ünvanını kaptırdıktan 20 yıl sonra Las Vegas'daki ünvan maçında Mourer'i 10'uncu rauntta nakavt eden Amerikalı George Foreman profesyonel ringlerde ikinci şampiyonluğunu elde etti. Boksu bir ara bırakan ve tam 10 yıl rahiplik yapan 6 çocuk 3 torun sahibi Foreman'ın olağanüstü başarısı, spor tarihinin mucizeleri arasında yer alacak.

MARADONA'NIN FUTBOL YAŞAMI BİTTİ

1994 Dünya Kupasında doping yaptığı gerekçesiyle FIFA'dan 15 aylık ceza alan Arjantinli efsanevi Bücür Armando Maradona'nın futbol yaşamı bir skandalla noktalandı. Maradona, futbol tarihinin en büyük 10 yıldızından biri olarak anılarda ve tarihte yerini alacaktır.

Göznurunu Koruma Vakfı hizmetlerini sürdürüyor

Yaklaşık 10 yıldır çalışmalarını sürdüren Göz Nurunu Koruma Vakfı, 1994 yılına kadarki çalışmalarını değerlendiren, 1995 yılına yönelik hedeflerini açıkladı.

Halen İstanbul Bayrampaşa'da 3 ameliyathane ve 10 poliklinikle modern bir göz-hastanesine sahip olan vakfın Şişli, Çağlayan ve Kadıköy'de ikişer polikliniği bulunmakta ve bünyesinde 24 mütehassıs göz doktoru, 1 çocuk, 1 sdahliliye ve 1 narkoz mütehassısı çalışmaktadır.

1994 yılında ücretsiz olarak 80 bin kişiye göz taramasına tabi tutan vakıf, bu taramalarda tesbit edilen görme bozukluklarını hastane ve polikliniklerine sevkettimi ve yoksul olanların ücretsiz tedavi, müdahale ve ameliyat ettirmişti.

Her yıl, hizmetlerin daha çağdaş ve bilimsel olmasını sağlamak için hastane ve polikliniklerini yeni alet ve teçhizatla donatan vakıf, 1995 yılında Bayrampaşa Hastanesini 1 misli büyütmeye kararı almış bulunuyor. Yakın zamanda yapılanlar hızla tamamlanacak bir ilave inşaatla yıllık 50 bin olan hastane poliklinik kapasitesi artırılacak, mayıs 195 tarihine kadar köy taramaları için iki milyar TL. ele-

man, gözlük, müdahale vs. masraf olarak sarfedilecektir.

Halen ücretsiz hizmet için 1.213.402.672 TL. sarfeden vakıf, hastanenin ek binası için iki yılda 5-6 milyar sarfetmeyi hedeflemiş durumda.

Glokom ve Katarak Merkezi inşaatı ve teçhizi için 115.000 doları (4.140.000.000 TL.) vakıfca karşılanacak ve 551.500 doları (18.414.000.000 TL.) Uluslararası Lions Vakfınca ödenmesi kararlaştırılacak 651.500 dolar (23.454.000.000 TL.) sarfedilecek ve en geç önümüzdeki 1 yıl içinde hizmete girecek.

Vakfın çalışmalarına yardımcı olmak isteyen vatandaşlarımız için banka hesap numaraları şunlar:

1-Vakıf için şartsız bağışlar: Vakıfbank şb: 2013749-2004687

2-Hastane ek inşaatı: "Bir tuğlada sen koy kampanyası: Vakıfbank Bayrampaşa şb: 20000007

3-Yeni katarak ve glokom merkezi: Vakıfbank Bayrampaşa şb: 2015959

4-Köy taramaları için: Etibank Bayrampaşa şb: 133252810018

Milletvekillerinin duyarsızlığı

Sulhi KILIÇ

Halk milletvekillerini kendi temsilcileri olarak 5 yıl için seçer. Bu milletvekilleri halkın vicdanına hitap ederek seçilirler. Ancak ondan sonra da kendilerini seçen vatandaşları tanımaz olurlar.

Sayın milletvekillerini eğlencelere ve gereksiz seyahatlere zaman bulurken he: nedense Meclis gündemine girmeyi bekleyen Özürlüler Yasa Tasarısını görüşmeye zaman bulamıyorlar. Şu anda yürürlükte bulunan mevzu yasayla bir yere varılamayacağı gün gibi ortadadır. Yürürlükte bulunan 1475 sayılı İş Yasası'nın 25. maddesine göre özürlü işçi çalıştırmayan işyerlerine verilen 500.000 TL. ceza günümüz şartlarında gülünç bir rakam ifade etmektedir.

İlkyardım uygulamaları

AYŞE KESKİN

Yanık: Herhangi bir nedenle oluşan yüksek ısı sonucu doku bütünlüğünün bozulmasıdır. Vücudun 1/3'ü yandığı zaman hayatı tehlike söz konusudur. Yanıklar şiddetine göre üç grupta incelenir.

Birinci Derece Yanıklar: Renk hafif kızarıktır. Ağrı hafiftir ve yara izi bırakmadan iyileşir.

İkinci derece yanıklar: Yarda içi sıvı dolu kesecikler oluşur. Ağrı şiddetli ve tedavi edilmezse iz bırakır. Üçüncü derece yanıklar: Kas dokusu ortadan kalkmıştır. Ağrı hissedilmez. Tedavi edilse de iz bırakır.

İLK YARDIM:

1-Yanan kişinin havayla teması ortadan kaldırılır.

2-Sıcak suyla soğutulması ve kıymasallı yanıklarda elbiseler derhal çıkarılır.

3-Elbise vücudu yapışmaz: Keskinlikle çıkarılmaz.

4-Yanık bölge soğuk su ile ıkınır.

5-Yanık bölgeye ıslak bez koyup üstüne buz tatbik edilir.

6-Sevki edilir.

Bir okuyucu mektubu Erkek de kadın da mutlu değil

Aslında fazla söze gerek yok. İşte kimi insanlar beceriksizliklerini, başarısızlıklarını, yenilgilerini, bir baltaya sap olamamalarının acısını başkalarından çıkarıyorlar. Bunların başında da erkekler geliyor. Yaşam hiç de kolay değil. Herkesin gerçekleştirmek istediği birçok hayalleri var. Para kazanmak, rahat yaşamak, başarılı olmak. Ne yazık ki herkesin isteği gerçekleşmiyor. Bu hayal kırılganlığı da en çok erkekler çekiyor. Doğdukları zaman kurbanlar kesilir, adaklar adanır. Onlar el üstünde tutulan, bir dediği iki edilmeyen aslan oğulları diye pohpohlana, cinsleriyle övünen erkekler büyüyüp iş hayatına atıldıkça, yaşamın ve ailenin sorunlarını sırtlandıkça erkek olmanın pek önemli birşey olmadığını görüyorlar.

Disarda kimseler üzerinde titremiyor, her dediği yerine gelmiyor, yaptığı hatalar kabul edilmiyor, hatta ona bağıyorlar, fırca atıyorlar. Evet ötesinde erkek olmanın işe yaramadığını görüyor. Çünkü başka erdemler de gerekli insana. Bunun hırçınlığıyla eve geliyor, bir tek evde kendini gösterebiliyor, evde borusu ötüyor, güçlü olduğunu hissediyor. Bağırıyor zaman karşısında boynu büyük titreyen karısı, çocuklarda şaşkın bakışlarla bakıyor. İşte o zaman rahatlıyor, kendine geliyor. Bundan böyle dışardaki her başarısızlığın acısını karısından ve çocuklarından çıkarmaya başlıyor. Erkekler kadınlardan daha güçlü olduklarını söylerler ya, haklılar ama sadece fiziksel olarak güçlüler. Dolayısıyla kadının attığı bir tokat etkili olmazken, erkeğin attığı bir tokat kadını yere devirebiliyor. Bir tarafını kırıp, kanatabiliyor. İşte erkeklerin bu gücü var. İnsana yaşımayan bir davranış ama genelde bu yolu seçmeye gidiyorlar. Bu suç erkeklerin değil onların ailesinde gördükleri şiddetle her şeyi halledeceklerine inanıyorlar. Çünkü onların babaları da annelerini dövüyorlardı; tüberle böyle diyor. "Kadının sırtından sopayı karından sapayı eksik etmeyin" demişler, suç erkeklerin değil suç erkekleri ayrıcalık tanyan yasalar, onlara haksız bir üstünlük veren toplumsal değerler.

Selma AYDIN

DUYURU

Türkiye Gürmezleri Eğitim ve Himaye Derneği Üyeleri Dayanışma Sandığı (GÖREDAS) YÖNETİM KURULU'NCA DUYURULUR:
Sandık yönetmeliğinin sandık Sağlık Fonu'na ilişkin maddesi çerçevesinde 1 Ocak 1995 tarihinden itibaren ihtiyaç sahibi üyelerin sağlık ihtiyaçları veya sigortalama işlemlerinin yapılması yoluna gidilecektir. Bu nedenle sağlık Fonu'nun imkanlarından yararlanmak isteyenlerin en geç 1 Ocak 1995 tarihine kadar Sandık Yönetim yeri olan Türkiye Gürmezleri Eğitim ve Himaye Derneği Genel Merkezi'ne başvurmaları gerekmektedir

Başvuru Sahiplerinde aranacak şartlar:

- 1- Bağ Kur, emekli Sandığı ve sosyal Sigortalar Kurumları'ndan birinin sigorta kapsamında bulunmak.
2. Yukarıdaki sosyal güvenlik kuruluşlarından herhangi birine bağlı bulunmakla birlikte sürekli bir tedaviye ihtiyaç duylak.

Başvuru Esnasında istenecek Belgeler:

- 1- 3 adet ikametgâh belgesi
- 2- 3 Adet Nüfus Cüzdanı sureti
- 3- Başvuru sahibinin mal beyanını gösterir dilekçe
- 4- Başvuru sahibinin gelir durumunu gösterir belge
- 5- Başvuru sahibinin bakmakla yükümlü olduğu kişilere ait ayrıntılı bilgiler içeren belgeler.

Konuya ilişkin daha geniş bilgi almak amacıyla Türkiye Gürmezleri Eğitim ve Himaye Derneği Genel Merkez telefonları ile 348 43 88 Nolu faktan yararlanılabilir.

Tarih, Kültür Sanat ve Edebiyat köşesi

Bekir ÜNER

Bu yazımızda sizlere Batı uygarlığı etkisinde Türk Edebiyatının bir kısmını teşkil eden SERVET-İ FÜNUN EDEBİYETİN-DEN bahsedeceğiz.

SERVETİ FÜNUN EDEBİYETİ: Servet-i Fünun dergisi tarafından toplanmış olan sanatçıların Batı Edebiyatı yolunda geliştirdikleri bir edebiyat akımıdır. Bu topluluğun meydana getirdiği edebiyat Edebiyat-ı Cedide diye anılır. Bu edebiyat Tanzimat sonrası edebiyatın tümünü içine alırken zamanla sadece Servet-i Fünuncuları ifade eder olmuştur. O devrin tenkidçileri bu topluluğa, Şinasi, Namik Kemal, Ziya Paşa, Abdülhak Hamid, Mahmut Ekrem vb. gibi sanatçıların meydana getirdiği edebiyattan ayırmak için yeni Edebiyat-Cedide demişlerdir.

Ahmet İhsan'ın 1890'da çıkarmaya başladığı Servet adlı gazetenin Servet-i Fünun ismini taşıyan bir ilave dergisi vardı. Daha sonra gazete kapsamına dergi müstakil yayınlanmaya başladı. Her türlü ansiklopedik bilgiyi ihtiva eden Servet-i Fünun'un edebi hüviyet alması bir tesadüf sonucudur.

Bu devrede Malumat adlı bir başka dergi çıkıyordu. Ahmet İhsan Servet-i Fünunun bir edebiyet dergisi haline getirilmesi için Rezaizade M. Ekrem'den yardım istemesi üzerine Ekrem öğrencilerinden Tefvik Fikret'i bu işle görevlendirdi.

Servet-i Fünun dergisi 256. sayıdan itibaren (1896) yeni bir edebi kimlik kazandı. Topluluk için şair olarak Tefvik Fikret, Cenab Şahabeddin,

Hüseyin Siret, Hüseyin Suad, Ali Ekrem, Ahmet Reşid, Süleyman Nafiz, Süleyman Nesib, Faik Ali Ozansoy, Müftüoğlu Ahmet hikmet, Safveti Ziya; münekkit olarak Ahmet Suayb yer aldılar.

Dergi 1901 yılına kadar aralıksız çıktı ama bu tarihte topluluk içinde anlaşmazlıklar doğdu. Dergi daha sonra çıkan bir yazı sebebiyle kapatıldı. Sonra çıkmaya devam etmişse de eski imzalar dergide gözükmmez. Böylece 1896-1901 yılları arası edebiyatımızda iz bırakan bir devre olmuştur.

Bu derginin etrafında toplanmamış olan ama aynı anlayışı benimseyenlerde vardı. Ahmet Râsim, Hüseyin Rahmi bunlardandır.

Bu yazımızda bilgi akışımızı şimdilik keserek gelecek öy devam etmek üzere bu edebiyatın temsilcilerinden sizin için seçtiğimiz bir şahsiyetin genel olarak tanıtımına ve eserlerinden örnekleri sunacağız.

CENAP ŞAHABETTİN (1870-1934):

Şair ve yazar. Manastır'da doğdu. Askeri Tıbbiyeyi bitirdikten sonra uzmanlık eğitimi Paris'e gitti. Dönüşünde Mersin, Rodos, Cide ve İstanbul'da mesleği ile ilgili vazifeler aldı. 1914 de Darülfünun'den Batı Edebiyatı dersleri vermeye başladı.

Cenap Şahabeddin, Fransız şairlerinden etkilmiştir. Türk Edebiyatında sembolist şiir anlayışının önde gelenlerindendir. Şiirde ahenge önem verdi. Aruz vezni kullanmıştır. Şiirlerinin dışında vecizeler, gezi ve tenkid yazıları da yazmıştır.

Eserleri: Cenap Şahabeddin'in Bütün Şiirleri;

diğerleri Hac Yolunda, Afak-ı Irak, Avrupa mektupları, Evrak-ı Eyyam, Nesr-i Harb, Nesr-i Sulhi ve Tiryaki Sözleri, Yalan; Körebe, Züppeler başlıca piyes ve öğreticileridir.

Özellikle Parnesyenlerin etkisine şiir yazmıştır. Ona göre şiir, sözcüklerle yapılmış resim'dir. Dilin sadeleşmesinde kanı çıkmıştır.

HAKİKAT-I SEVDA

Bir şüphe-i hissiyeye ile dalgalanır dil;
Bir heykel-i gül-rü dikilir kalp üzerinde;
İnsan, bütün ahzan ü meserata muadil,
Bir tatlı dönüş hisseder avare şerinde.

Her cevî-i hayatı, sevilen şeyden ibaret,
Bir lem'a-yı nev' şa'şasıyla eder ihfa;
Bir berk arasından ederek ömrü temaşa
Bir müddet için göz kamaşır... işte, muhabbet!.

Pek boştur o his, lakin o boşlukla, dolar dil;
Afaak-ı hayatiyedeki cevfi o örter,
Herkes o boşlukta arar bir tutacak yer
Piramen-i ömründeki girdaba mukabil

Sevdaya mukabil duyulur ruhta her göb,
Bir def'i pey-ê-pey ile bir cezb-i pey-a-pey,
Bir istiyorum insan onu, bir istemiyor, öh,
Sevmek bile doğmak gibi, ölmek gibi bir şey!

CENAP ŞAHABEDDİN

Yol ayrımı

Gürsel KOYUNLU

Bir gün çarşıda dolaşırken, çok sevdiğim bir arkadaşımı sormak üzere, babasının dükkanına uğradım. İçeri girdiğimde önce beni fark etmedi. Gözlüklerini takmış büyük bir ciddiyetle önündeki işine eğilmişti. Biraz dikatli bakınca daha önce görmediğim bir aletle tahta bir plaka üzerine yakarak resim çizdiğini farkettim. Bir müddet durarak onu seyrettim. elleri titreyerek, büyük bir dikkatle çalışıyordu. Bunu farkedince toparlandı. Ona "Hiç rahatsız olmamasını, çalışmaya devam etmesini" söyledim. Benim içten ilgimi ve merakımı farkedince çok sevnidi. Heyecanla, bana daha önce yapmış olduğu resimleri gösterdi. Hepsi emeklerle yapılmış çok güzel resimlerdi.

Uzun süre sohbet ettik. Yaptığı resim ve kullandığı teknik ile ilgili bilgiler verdi. Boş zamanlarını değerlendirmek üzere yaptığını söylüyordu ama ben onun yüzünde birşeyler üretebilmenin vermiş olduğu o ışıltı ve haklı gururu okudum.

Okul yıllarımda bir sürü karakalem resim yapmışım. Hatta defterlerimi bunlarla doldurduğum için sık sık azar işitmeme rağmen, içimdeki çizme dürtüsüne birtürlü karşı koymayıordum. Bunlar bazen bir portre, bazen bir çiçek, bazende ders anlatan öğretmenimizin ilginç karikatürü idi. Birden tüm bunları çizerken aldığım o tatlı hazzı hatırladım, uzun zamandır unuttuğum çocukluğumu ve yaratma içgüdümü. Sonra bugünkü yaşamım geldi aklıma. İştin eve, evden işe koşturma ile yüklü tekdüze, birbirinin aynı geçen günler.

Güzel sanatlara olan özlemimi hep başkalarının ürünlerine bakarak, seyrederek, dinleyerek geçiriyordum. artık bende birşeyler yapmalı, duygu ve düşüncelerimi yeteneklerim çerçevesinde dile getirmeliydim. Cengiz amcaya yavaşça sordum:

-Acab abende bu aletten edinebilir miydim?
Bana "Tabii" dedi. "İstersen basitte olsa ben sana bir tane yapabilirim."
O anda ne kadar sevindiğim anlatamam. Sanki önümde yepyeni bir sayfa açılmış, yaşamım daha önce hissetmediğim değişik duygularla renklenmeye başlamıştı.

O günden bu yana neredeyse 5 yıl geçti ve ben hep üretiyorum. Yaptığım resimlerin beğenilip, duvarları süslemesi, değerlendirilmesi beni çok mutlu ediyor. İnsanların duvarlarını aydınlatmak, anlam kazandırma, sıkıntılı anlarında bakarak ferahlayabilecekleri küçük bir kare sunabilmek çok hoş bir duygu. Sanat zaten iletişimin en güzel yolu. Buna birde üretmenin verdiği o keyifle doygunlukta eklenince, kişiye hiçbirşeyde bulamayacağı derin bir mutluluk veriyor. İnsanın hayata bakış açısı değişiyor. Ürettiği güzellikler sevecenlikle birleşince, daha bir paylaşımcı, daha bir hoşgörülü oluyor.

Herkesin birbiriyle her konuda püfasiya savaştığı, birbirlerini basamak olarak kullandığı, güzel değerlerin pula dönüştüğü böyleli bir dünyada bir nebze güzellik katabilmek için kolları sıvamak. Sanat yoluyla insanlara güzel mesajlar verebilmek, en güzelyol olsa gerek.

GÜZEL SÖZLER

Hsran YALGIN

-Düşünmeden konuşmanın cezası sonradan düşünmeye mahkum olmaaktır.

LATİN

Çocukları seven hayatı da sever

DOSTOYEVSKY

-Doğa bekçi ile değil, sevgi ile korunur. Doğayı sevmeyen yaşamıyor demektir.

ANONİM

-İradene hakim fakat vicdanına esir ol.

ARİSTO

-İnsan ne söylediğini bilmeli, fakat her bildiğini söylememeli.

NAMİK KEMAL

-Bir şey ki söylemesen de olur, söyleme. Bir şey ki yapmasan da olur, yapma.

RABİNDRANATH TAGORE

-Bilgi bir hazine ise, uygulamada bu hazineyi açan bir anahtardır.

THOMAS FULLER

-Zaman büyük bir öğretmendir. Ne yazık ki bütün öğrencilerini öldürür.

CURT GOETZ

-Sempati, kalbin sevgiden sonra gelen en mukaddes duygusudur.

EDMUND BURKE

ÜNLÜ KİŞİLERDEN

SEZAR (Caius Julius)

Bekir ÜNER

Romalı devlet adamıdır. (İ.Ö. 101-44) Askerliğin bütün inceliklerini bilen ve uygulayan bir komutan, zeki, bilgili, güzel konuşan ve yazan bir yazar olarak Eski Çağın en önemli kişilerindendir. İyi bir eğitim gören (sezar) genç yaşta siyasetle ilgilenmeye başladı ve dönemin diktatörü (Sulla'ya) karşı olanların safında yer aldı. Konsüllerden (Cinna)'nın İ.Ö. 84 ölünce (Sulla), Roma'ya egemen oldu. (Sezar)'ın karısı (Cinna)'nın kızıydı. (Sezar)'dan karısını boşanmasını istediler, kabul etmedi, sürgünden kurtulmak için Doğuya kaçtı, (Sulla)'nın ölümünden sonra Roma'ya döndü. Önce maliye, sonra belediye hizmetlerine bakan yüksek devlet görevlisi, daha sonra Konsül yardımcısı ve İspanya Valisi oldu. Başarılar kazandıktan sonra Roma'ya döndü. Önce maliye, sonra belediye hizmetlerine bakan yüksek devlet görevlisi, daha sonra Konsül yardımcısı ve İspanya Valisi oldu. Başarılar kazandıktan sonra Roma'ya dönüp diğer iki yönetici ile anlaşıp (Crossus-Pompeius) (İlk Üçlü Yönetim)i kurdu. Bu anlaşmanın ertesi yılı Konsül seçildi. Bu görev bitince Galya'ya Vali olarak atandı. Golya'da düzenli bir ordu kurdu. Germenleri yendi. Baştan başa tüm Golya'yı eline geçirdi. Golya Savaşı adlı eseri ile ün sağladı.

(Sezar)'ın olmadığı dönemde Roma'da anarşi kol geziyordu. Üçlü yönetimden Crassus bir savaşta öldü. Pompeius güçlendi ve konsül seçildi. Zamanla çeşitli sebeplerle (Sezar) ile (Pompeius) arası açıldı. Tek yetki Pompeius'a verilip (Sezar)'ın

tüm yetkileri elinden alındı. (Sezar) ya iç savaşa girecekti ya da siyaset sahnesinden silinecekti. Kararını verdi ve Roma üzerine yürüdü. Pompeius şaşkına döndü ve Cumhuriyetçi orduyu kurtarmak için doğuya gitmesiyle roma'ya girdi. (Sezar) tüm görevleri üstlendi diktatör ve konsül.. Sonra 3 yıl için sansör seçildi. Artık sadece cumhuriyetin adı kalmıştı tüm görevler (Sezar) da toplanmıştır. (Sezar) ve (Pompeius) arasında çarpışmalar oldu. Yenilen Pompeius Mısır'a sığındı ama onu öldürdüler. ((Sezar) buna sinirlenip Mısırı işgal etti. Kleopatrayı tahta çıkardı kısa zamandatüm karşı güçleri ortadan kaldırdı. Ve böylece mutlak hakimiyetini kurdu.

İmparatorluğun mutlak hakimi olunca senato onu onurla donattı. Çok çeşitli yetkilerle ve şereflerle donatıldı. (Savaş ilanı) böylece (Sezar) taşsız bir imparator haline geldi. İ. Ö. 44 yılında iktidarın doruğuna ulaşarak yaşam boyu diktatörlük hakkı elde etti. (Sezar) yönetiminde bir takım yenilikler yaptı. Mesela: Ay yılına göre hesaplanan Roma takvimini bırakıp güneş yılına göre Mısır takvimini aldı. (Jülyen takvimi) takvime ve Temmuz ayına adı verildi. (Julius) ayrıca lüksü önlemeye servet ayrıcalıklarını sınırlamaya çalıştı. Ancak onun iktidarı çekemeyen soylular suikast hazırlığına giriştiler. 15 Mart 44'te senatoda bulunduğu sırada çevresini saran senatörler tarafından bıçaklanarak öldürüldü. Sezar bunlar arasında evlatlığı (Brutus) u da görünce "Sen demi Brutus" diyerek kendini savunmaktan vazgeçti ve tokasını başına çekerek aldığı yaralarla öldü."

Dünyanın en büyük ve en küçük balığı

Balıklar dünyasının en küçük üyeleri (pandaka pigme) adındaki bir kayabalıdır. Boyları 9 mm ancak bulur, gözle görmek çok zordur.

Harhariyes adındaki bir cins köpek balığı ise, boyu 18 metre-yi, ağırlığı 15 tonu buluyor. Bir Afrika filinin iki katı kadardır.

GÖRMEYENLERE BİR KASET İÇİN...

... BİR PAKET SİGARADAN VAZGEÇEBİLİRSİNİZ!...

Kaset bağışlarınız için:
Türkiye Görmezleri Eğitim ve Himaye Derneği

Kirtasiyeci S. 32/3

Altıyol-kadıköy/İSTANBUL

Tel: 337 26 73- 345 96 61

Fax: 348 43 88

Nakdi bağışlarınız için:

Türkiye İş Bankası Kadıköy Rihtım Şubesi

Hesap No: 6794

Kadıköy/İST

Anayasa

Mahkemesi üzerine

Mehmet GÜREL

Günümüzde ülkeler önceden belirlenen kurallarla yönetilmekte olup, birer numara ile sıralanmış olan bu kaidelerin herbirine yasa denilmektedir. Bu yasalar öyle geliş güzel hazırlanıyor ve Anayasa olarak adlandırılıyor.

Memleketimizde Anayasalı hayata geçiş pek kolay olmadı. Monarşi döneminde genellikle fermanlarla yönetildi. Meşrutiyetle birlikte yasalar gündemimize yerleşirken Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından 1924 yılında Teşkilatı Esasiye yani ilk Anayasamız sivil yaşamımıza hediye edilmiş oldu. Gerçi bu Anayasa meclisçe onaylandı ama daha sonraki Anayasalarımız gibi asker kökenliydi. 1924 yılında askerlerce hazırlanan Anayasa 1960 yılında yine askerler tarafından askıya alındı. 1961 yılında ise yine aynı güçler tarafından tyenisi hazırlatıldı ve alelacele yaptırılan birhalk oylamasıyla milletimize kabuletirildi. Bu sefer iş çok ciddiyydi. Bu Anayasanın mahkemesiz korunamayacağı anlaşıldundan 1962 yılında Anayasa Mahkemesi kuruldu.

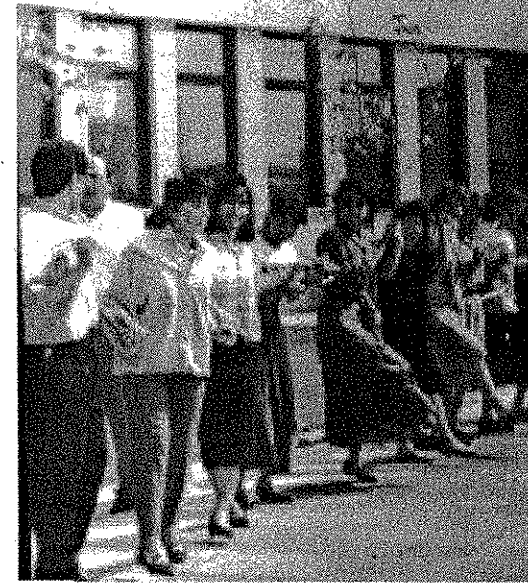
Yeni kurulan Anayasa Mahkemesi 12 Eylül 1980 yılına kadar birçok kez toplandı, kararlar ve maaşlar aldı ama yine bu tariht yapılan bir darbeyle anayasamızın askıya alınmasına engel olamadı. Başk abir deyişle koruyamadı. Kahraman generallerimizce hazırlanan yeni senaryo gereği şu anda yürürlükte olan son Anayasamız rakipsiz olarak tartışılmayarak, hayır bile denemeyerek mecburen ezici bir çoğunlukla halkımız tarafından kabul edildi.

Türkiye'de demokrasininbütün kurum ve kurallarıyla kesintisiz olarak hayata geçmeyeişinin birinci nedeni bu güne kadar sızvil bir anayasa hazırlanıp, yürürlüğe konulamamış olmasıdır. Evet yeni bir Anayasa geniş halk kitlelerinin katılabileceği tartışmalarla ve büyük bir çoğunluğun kabul edilebileceği birşekilde hazırlanmalı. Yargı bağımsız hale getirilmeli ve yasaların devleti korur konumdan bireyi ve mazlumu korur duruma getirilmesi gerekir. Ve en önemlisi de Anayasa ve yasalara demokrasiye karşı yapılabilecek darbelerle engel olabilecek hükümler konulup, Anayasa Mahkemesi'nin yetkilerinin bu esaslar doğrultusunda yeniden belirlenmesi gerekmektedir.

Kimlik Tanımı 2

Buradan açınız

Memurlar Hükümeti Protesto Ettiler

■Kadıköy Belediyesi önünde memurlar belediye işçileriyle elele toplu iş sözleşmeli grev hakkı için halk oyunları ile 20 Aralık protestosuna katıldılar

Öncü KAÇAK TARAKÇI-Ömer SİZ TOLGA SİMER Siz hiç bisküvi yediniz mi? Tabii ki yediniz. Bisküvi yemeyen birisi var mıdır? Fakat öyle her önüne gelen babayıgit bisküvi yiyemez. Neden mi? Çünkü bisküviler bir ambalaj içinde ikamet etmektedirler. Bu ambalajı açıp bisküvileri yemek gerekir. Amma velakin bu öyle sanıldığı kadar kolay bir işlem değildir. Ambalaj üzerinde halka yardımcı olmak amacı ile bir adet "buradan açınız" yazısı vardır. Ve doğal olarak bu ambalajların buradan açılması beklenir. Ancak kazın ayağı öyle değildir. Bu ambalajlar söz konusu bölge hariç her yerden açılabilirler. Açınız yazısının şeridi açma işleminin başladığı yerden yaklaşık olarak 1,5 cm sonra kopar. Dolayısıyla bisküvi ambalajlarında ancak ve ancak bisküvi kırıntılarının (derin kolda tek sıraya girmeleri halinde) dökülebileceği kadar yer açılmış olur.

Her bisküviyi yemek isteyen vatan evladı bisküvinin tamamına erişebilmek için ilginç yöntemler keşfetmiştir. Bunlardan başlıcaları kişilik özelliklerine göre şöyle sıralanır:

-SABIRLI VE AÇ: Paketi açmak için daha önceden

almış olduğu karate ve kung fu teknikleri ile ambalajı açar. Ve bisküviye yer. (Başarı oranı % 70)

-SABIRLI VE TOK: Ambalaj sanayi sitesinde demir testeresi ile kestirir. Ücret olarak açılan paketten bir adet bisküvi verir. Kalanı yer. (Başarı oranı % 85)

-SABIRSIZ VE AÇ: Ambalaj ezer ve hepsini unufak eder. Açılan minik delikten bütün kırıntıları yer. (Başarı oranı % 110)

-SALAK VE SABIRLI: Ambalajı ezer. Enkazı çıkarır ve eritir. Bunları bir kalıba koyar. Donmasını bekler. donunca paketler, sonra ambalajı açamaz. Açılıktan ölür. (Başarı oranı % 100, AMBALAJIN BAŞARISI)

-SADİST VE AÇ: İşçilik parası dahil olmak üzere "sabırlı ve toktan" bisküviyi satın alır. Tren beklemek için oturan bir vatandaşın karşısında ballandıra ballandıra yer ama hiç tepki olamaz, merak eder. (Başarı oranı % 50)

-MAZOİST VE AÇ: Tren beklerken karşısında bisküvi yiyen organizmaya bakar ve özenir. Fakat bisküvi almaz. Böylece açmak gibi bir problemide olmaz. Zaten konumuzla bir alakası yoktur. Bırakın otursun, başka yazılarımızda belki kullanırız.

Hasan GÜNDAY

Bir pazar sabahı uyandım. Kulağıma yansıyan su sesinde yağmur yağdığını sandım. Fakat dışarı çıktığımda çatıda biriken suyun betona dökülüştünü duymuştum. Dün Ankara sokaklarında soğuk bir hava olmasına rağmen sıkıntılarını yansıtmak isteyen emekçilerle dolmuştu, öncelikle sendikalar iç eğitimini yeteri kadar organize etmediğinden hak araması sırasında iç çelişkileri gözlemek mümkün. Öğleden sonra işçiler ve demokratik kuruluşlar özelleştirme konusundaki tepkilerini dile getiriyorlardı. Fakat karşılarında onların sorunlarından çok uzak bir vurup harman savurmaktan hoşlanan milletvekilleri gündemi saptırabilmek için ara seçimi sıcak bir şekilde tartışmaktı. İzleyebildiğim kadariyle bizim milletvekillerimiz Meclis binasıyla birlikte uzayda yaşıyorlar, neden mi? Bir vilayet ayaklanıyor, PTT bir hafta hizmeti durduruyor, bütün kurumlarda üst düzey yetkilileri, kendi kafalarına göre hareket ediyor. Uzayda yaşayan dostlarımızda bunları seyrederek aralarındaki galaksi sohbeti yapıyorlar. Ben kendi bildiğime ve gözlemlerime dayanarak şunu

söylemek zorundayım. Onları bu yüksek sarayda yaşatma zevkini ve fırsatını tanıyan bizleriz, çünkü üretim yapmakta ve üretimimizi denetlemekten çok uzagız. Sözlerimi somutlaştıracak olursam İstanbul'da yoğunlaşan hava kirliliği hergün biraz daha tehlikeli hale gelmesine rağmen kurumlar arasında (vali, kaymakamla, belediye başkanları, sağlık müdürleri, milli eğitim müdürleri) koordinasyon sağlanamazsa Ocak ayından itibaren bana göre cinayetleri işlenmeye başlanacak. Bu cinayetin sorumlulukları üst koordinasyon kurulu olacak. Sözlerimi şöyle yönlendirmek istiyorum. Biz 12 Eylül sonrasında olayları izlerken tam algılamadan yargılamaya kalkıyoruz. Bunun temel nedeni eğitim bilincimizin sürekli olarak eksik bırakılmasıdır. Bu da eksik bilgi sonucu yargı yanlışlarını hergün arttırarak yanlış üstüne yanlış yapmamızı arttırmaktadır. Önlemek için tek bir amaç olmalıdır, eğitimimizi geliştirmek ve önündeki tüm engelleri kaldırmaktır. Ufku hür insanlar yetiştiremediğimiz sürece kör karanlık bir kuyuya doğru kendimizi bırakmak zorunda kalırız.

Azıcık da Mizah

Federasyon kümesinde son durum

Enver KORKMAZ

Uzun yıllar ofsayttan atılan goller ya da şike söylentileriyle karma karışık maçları dillere destan olan Köyler Federasyonu dernekler arası amatör kümesi, bu yıl Ekim ayında yapılan raund ile 95 yılına barışık girmeyi başardı.

Kümenin dikkat çeken olayı, sol kanattan çektiği şutlarla sürekli Federasyon kalecisi Necati Adipekinli'yi zor durumlara sokan Ömer Gömer'in takım kaptanı Turan Çekiçi'yle beraber ortada oynamayı tercih etmeleri ve yumuşak hareketlerle top sürekli centilmenlikten nasiplerini aldıklarını belli etmeleriydi.

Buna karşın, bir diğer olay kaleci Necati'nin en güvencisi libero oyuncusu İzmirli Örfan Efe'nin de sert çalımını başka bir bahara saklayıp, ayaklarından topu kaçırdıklarında bile Turan Ömer ikilisine oyuna yeniden başlamaları için fırsat vermesiydi ki, bu pek tabii takdire şayan bir şey olarak takdirle karşılandı.

Bu yıl ki maçların asıl ilginç özelliğini ise, genç birorta saha oyuncusu Ahmet Kahramanmaraşlı'nın memleketinin adına yakışır bir biçimde tecrübe eksikliğini akıl ve cesaretle kapatarak kendini ateşe atmasıydı ki, kalorifersiz federasyon merkezinde zaten başka türlü ısınmasın da imkansızlığı malum idi.

Ancak bütün bunlar, barış lafından pek hoşlanmayan ve muhtemelen hala Viyan önerisinde olduklarını sanan bir grubun ve üstelik asil ateşe atılanların kendileri olduğunu ileri sürerek yaptıkları sıcak eylemlere engel olmadı ki, mübareklerin çapı küçük bir yanardağ olarak kendilerinden başka kimseye zararlarının dokunmadığı ve gidişle de asla Viyana'yı Fethedemeyecekleri anlaşılmış oldu. Bu iyiydi, çok.

Şimdi gözler yeni yıla çevrili ve özellikle genç kaptan Ahmet'in ekonomikboyutlu operasyonları başarıyla sonuçlandırıp sosyal eğitimsel gelişmelere kapı açıp açamayacağı merakla bekleniyor.

Başarılı olamaması halinde, daha önce onu destekleyenlerin "kellesünü isterüz, verirsünüz afiyetle yeriz" deyip demeyecekleri tarihteki Genç Osman vakası hatırlatılarak altılı ganyanlara konu yapılıyor.

Federasyon tarihçileri, genç Ahmet'in ince çalımını beceriyle uygulamaya devam etmesi halinde sonunun Yedikule Zindanları olmayabileceğini ve kıl payı burun farkıyla da olsa, parkuru tamamlayabileceğini belirtiyorlar.

Tarihteki Genç Osman'a Allah'tan gani gani rahmet dilerken, genç Ahmet'e federasyonun tozlu rafları ve bir odadan diğerine adamı hasta eden soğukları içinde başarı dileriz. Ve de inşallah amin deriz.

Kim, Neden Korktu?

Hava ıssıcağı. Gök gürül gürül güneş yağdırıyor, şimşek çakmıyordu. Çünkü gazı bitmişti. Fakat ne gam! Ayşe hanımın yüzüne tutmuştu Burhan. Etraf da buram buram burhan kokuyordu. Burhan.

Ayşe elini çekti. Neden? Sevgilisi ona ne demişti? Hiç. ama çekmişti işte. Burhan bir öksürdü: Öhü.. Karşıkı dağlar yıkılacaktı neredeyse Ayşe tabiatın örtüsünü başına kadar uzattı, melun melun da oğlan ona baktı. Oğlan sanki hiç orada değildi, oralı da değildi! Peki kimdi, nereliydi? Bu kez Ayşe hanım tıksırdı: Tın.. Burhan kafasını kaldırıp tatlı tatlı baktı: Ne oldu sevgilim, canını yakan birşey mi var? Anlat, belki derman olurum. Hiç bir şey olamamam da senin acına derman olurum, yaa. Hem demişler, bir elin bir derdi var, ikisinin belası var, değil mi?

Ayşe bu sözleri işittiğine çok memnun olacaktı belki ama o arada bir şeye dalmış gitmişti. Yine de "Ha camim, yoksa bir sıkıntı mı var, benimki gibi. Senin içini rahat ettirmedikçe, bu dünya bana haram değil mi? Haydi söyle.." dedi.

Burhan, kulaklarına inanacaktı ama ağır işittiği için inanmakta geç kaldı Bu kız bana birşey mi verecek, dermen merman gibi. Acaba cebinde kaldı mı, ki göremiyorum, sıkıntım da bu değil mi?

Bu sırada gök iki kere öhüü dedi. Biri Ayşe'den öteki Burhan'dan kalma niyetleri kükredi.

Tabii Ayşe ile Burhan, bunu hiç bir zaman anlayamayacaklardı. Onların akları, olamadıkları yerde geziniyor, ikisi de utangaç olduklarından biri diğerine söyleyemiyordu. Ah, bir açılma kilidinin ağzı. Neler döktürüp neler yapacaklardı.

Bu sırada iki kuş üstlerinde ucup ta uzaklara gitti. Kuşların da hiç bir şeyden haber yoktu, tesadüfen oradan geçiyorlardı.

Bu sırada bir kedi, beni de unutma, ben de tesadüfen geçiyorum aradan dedi. Onlar söyledikleri biz de yazdık? Ne kötülük var bunda? Hiç.

İşte o sırada Burhan ağzını açarak peyniri düşürdü. Ayşe Sözcükler dudaklarına ruj gibi sürünmüş, fakat rengi çıkmamıştı. Bu yüzden Ayşe de sustu, rengini belli etmeden. Cevap vermedi, oysa kendini vermeyi nasıl da istiyordu.

Velhasıl, renksiz bir dünyanın içinde kireç gibi duruyorlardı. kireç kum olmadıktan, karıştırılmıyordu. İnşaat bir türlü bitirilemiyordu. Yazık.

Sonra, gün, yavaş yavaş kaçmaya başladı. Bir derin iç sıkıntısı, bir hüznün, bir dram ki, beni bile ağlatıyor, hala düşündükçe: Hüngür hüngür mü ne? (Yazar bu satırlara geldiğinde göz yaşlarını sil-di, süpürdü).

Ayşe ve Burhan, yukarı bütün ayrıntılarını defaeten verdiğimiz kaçma sahnesinde, günü kaçırıp kendilerini kaçıramadıkları yerde, yıllar sonra bir hatıra fotoğrafı çektiler, acıyı resime çıkardılar.

Şimdi onlar, bir fotoğrafın altında poz verip, hatıra yetiştiriyorlar. O gün oradan tesadüfen geçmiş iki kuş ile bir kediye ne olduğunu sorarsanız, kedi o iki kuşu yedii. Sonra da yaş yetmezliğinden vefat etti. Allah taksiratını affetsin.

Yazara gelince, sık sık o yeri ziyarete giderek Ayşe'nin o gün orada neden açılmadığını araştırıyor. Vardığı en son kanıya göre Ayşe hanım yüzmeye bilmediği için açılmamış, Burhan'sa onun yüzmeye bilgisinden çekindiği için açılmamış, rezil olursam diye korkmuş.

Allah'tan ki, sonra da işler rayına girdi, tren kaçmadan birbirlerini kaçırarak bir kompartımanda yaşlandılar. Onlar çıkmış ranzaya, çocuklarının da gözleri açılmış (dünyaya çünkü artık ikisi de birisinin yüzmeye bilmediğini ötekinin de bundan haberi olmadığını biliyorlarmış).

Gül Tarlası

Bizim memleket gül tarlasıdır. Önce erkek bülbüllerinin bolluğundan: Her erkeğin görüldüğü ortalama iki gül yatar, bazen de üç olur bu, Allah'ın izniyle dörde de çıkabilir. Hadi diyelim nüfusun yarısı erkek: en az altmış milyon gül oldu mu, oldu.

Öğretmenlerimizin vurduğu yerde gül biter, üstelik bunun sayısında tesbit edilemez, bazen iki üç gül bitsin diye şrak edilir: bunu da onbeş milyon sayın. Çıktık mı yetmiş beşmilyona.

Askerdekiler hiç değilse en az bir kez o şrak'ın tadını frak gibi takarlar nazizane suratlarına ama kimi üçten beşten fazla da yer hadi ortalama üç milyon diyelim. Yetmişsekiz milyona çıktı mı, çıktı.. Kuran kursu ve bilimum küçük çocuklarımızı gönderdiğimiz kurslarda da arada bir tokat sesi duyulur, bunu da iki milyon sayalım. Dayandık seksene..

Derken polis amcalar da ara sıra gül bitsin diye bizi okşarlar. Bunu en azkırık milyon sayalım. Üstüne Jandarma dayadı. bunu da yirmi milyondan hesaphıyalım. Etti yüz kırk milyon.

Sonra, anne babaların şrak şrak fasılları, Başbakan nüfusun yüzde ellibeşinin genç olduğunu söylediğine göre, fazla gençleri çıkarp yirmi milyonu ekleyelim yüz yirmi milyona ulaştık. Te be maşallah!

Bu kadar gül ancak bir memleketin yanağında olur zaten şairlerle ilham verebilmek için.

Nihayet son olarak gül adında bunların güzelliği ile boy ölçüşemeyece de tarlada bayırdaçağyırda yeti şenler, bunları sayma şansımız yok. Çünkü tokatla yetişmiyorlar, izinsiz selamsız sabahsız orada burada bitiyorlar, yine de on milyon diyelim.

Tam yüz otuz milyon gül..

Şimdi bizim bülbüller ikisini üçünü birden almaya kalkmasınlar da ne yapsınlar, yani güller ortada mı kalsın? Kurda kuşa kara beyaz kıza teslim mi edelim? Memleketi bir faciadan koruyorlar, yani Türkler bıraksında Ruslar mı alsın? Yani beslemiyelim çöpe mi atalım?

Mesela olağanüstü apolet dönemlerinde sıra dayığına yatırılışımızı saymadık. Hem nerede güller bitiyordu o zaman nerelerde? Parmaklanmamış bir tarafımız kalmadığından, başımızda, kollarımızda, ensemizde, sırtımızda, her tarafımız gül tarlası efendim. Onları ekstradan sayıp eklersek, yüzeelli iki yüz milyonlara dayanır bizim memleketteki gül sayısı.

Acep diyorum bu kadar gülli içerde: bülbül erkeklerle sunacağı mıza, çünkü bu kez onlar da gül yapraklarını önce soyup sonra yolarak milli servete zarar veriyorlar, dışarıya ihraç etsek, hatta olağanüstü dönemlerin sayısını arttırarak gül adedini de çoğaltsak nasıl olur?

Allahın sizi güllü yapmaktan koruması dileğiyle huzurlarımızdan tokat yemeden ayrılıyorum efendim..

Genel Sağlığımız

Tamamı hanım'ın en son icadı, genel sağlık sigortası. Peki, kime verilecek?

Siz de bir hoşsunuz hani, adam ya da kadın, her neyse, eğer sağlıklı yaşıyorsa ne yapacak sigortaydı? Süs mü bu? Bir de çantasındaki kart adedini arttırarak lüzumlu olanlarda çıkartmakta zorluk çekecek. 2001 yılına kadar herkes için diyor ama, bir kez 7

yıl var uzun upuzun. O zamana kadar sağlıksızlar zaten halları dikecekleri için onlar açısından da bir faydası yok. Ee, ne olacak yani?

İnsan karttan bahsettiği zaman, hemen çıkarır milletin eline verir. Al sana kart! Mesela hakemler, faillü bir pozisyonda kartlarını 7 yıl sonra çıkarabilirler mi? Hayır. Maç 90 dakika çünkü.

Öyleyse ne demek istiyor Tanenni?

Benim anladığım, bizim en az 7 yıl iktidarda tutmazsanız 2001 yılında da hava alırsınız. Yani 7 yıl hava aldığınız yetmez, ondan sonra da boşuna beklersiniz demek istiyor..

Bir de hepsi, sosyal sigorta, Bağ-kur vs. bir çatı altında toplanacakmış. Yahu biz Türkler tek başına bir kurumu beceremiyoruz, yani beceriyoruz!, birkaçı biraraya gelince işleri hepten karıştıracağız.

Mesela çakı gibi esnafılık yapan adamın eline bir de bakacaksınız, emekli kartı gelmiş. Yani adam şimdi dükkânı mı kapatsın, emekli oldum diye? Vallahi bazı açık gözler öyle de yapar, hem emekli olur, hem de dükkânı sürdürür, heh he, kapatır diyeceğimi sandınız değil mi, ben o kadar aptal mıyım? Türk'ün gözüne bak yüce Ata boşunamı demiş, "Türk milleti zekidir" diye..

tanenin hanım bir de diyor ki, 21 milyon insan sağlık güvencesinden yoksun. Allah Allah, yaşıyorlar ya? Yatıp kalksınlar yaşıyoruz diye dua etsinler. Geride kalan 40 milyon güvenceli ile arada sırada yer değiştirsinler, Üstelik adam başına iki kişi düşer ki ötekilein bir kendileri var, bir de Allahları, durumları daha kötü sayılır.

Benim önerim, senede bir defa bu değiş tokuş için halkı meydanlarda toplamak, eğer bedava vermiyorlarsa, sağlık güvencelerini makul bir fiyatla vermiyorlarsa, sağlık güvencelerini makul bir fiyatla diğerine satmasını sağlamak şeklinde. Bir taşla iki kuş: birileri para kazanır, diğerleri güvenceye kavuşur. Tabii bunun bir süresi olmalı ki, ötekinin sağlıksız hale gelince parayla kendini kurtarmak şansı olmalı. Böylece piyasa da canlanmış olur.

Bakışsın manavdan bir ses Sigorta kartı bulunur, Bağ Kur satılır vs.

Yanlış anlayacak sonra biri su Bağ-Kur satılır lafını. Kaça diye soracak? Allah fiyat ta çok uygun ver bir bağ-kur diyecek. Hah işte Tanenni hanımın dediği de bu olsa gerek özelleştirme faslında.. Gidiyor mal elden vallaha. Onu sat bunu sat, şu en son Türk-Sat dedikleri toptan galiba. Bir satacaksın, anasını satım, memleket diye birşey kalmayacak, halk satın aldığı memleketine bir yumulacak pır yumulacak. Dayalı döşeli mobilya da hu herhalde.

Hani bizi satın almaya kalksa neyse. Böyle cazip bir alıcıya hayır demek en azından erkeklik nezaketine şıgmaz. Hayır demeyiz. Ama hayırdır inşallah der boynumuzu bükürüz. Ama hiç buralara gelmiyoruz, ne yani Kadıköy çok mu uzak? Ama ABD'ye gidiyor. Demek ki bizden yakın. İyi, bir şey daha öğrenmiş olduk.7

Ağırlama mağırlama

Nihayet bir dünya özürölüler gününü daha kazasız belasız atlattık. törenlerin yanında hele çocuklarımıza bir ağırlama yaptık ki, vallahi ağızlarının suyu tupa taksan daha bir se ne akar. Dört yıldızlı mı, sekiz aylı mı neyse işte, hiç değilse senede 3 gün kabilindensicak sulu,televizyonlu, müzik kutulu, adam başına birterlik en dayamsız o çıktı gerçi iki kez giyer giymez pörtledi ama Allahaşkına zerafet örneği idiler, kağıttan mı, peşeteden mi neyden yapılmıştı? İşte böyle adama ve bayana yakışır birkaç gün geçirttik. Helal olsun. Yalnız çocuklardan bazıları bu safaya alışamamış olacak ki, "Yahu biz yanlış bir iş mi yapıyoruz, bunca problemin ve sefaletin ortasında bu biraz lüks değilmi?" gibisinden şüphelere gark olularsa da, diğerleri, "aman yerin kulağı vardır bir duyan olur" diye hemen onları susturdular. Bu da böylece geçiştirildi.

Hayır, tabii ki çocuklarımız nankör değil-körlük ve diğer özürölülük halleri nankörlüğe yol açmaz-sadece bu kadar iyi şartlara pek alışık olmadıklarından kendilerini bir tuhaf hissetmekten alakoyamadılar. Yani biz bu kadar iyi şartlara layık değiliz ki gibi binçaltlarına yerleşmiş bir kanıdan kolay kurtulamıyorlar da ondan, yoksa zararlı veya kökü dışarda fikirlerden değil.

Bununla birlikte, ayırcana, devlet yetkililerinin toplantıların başında da olsa görünmeleri ve vaat vermeye devam ederek umutları sıcak tutmaları bir başka hoş olaydı. Herkes bu hoş olaydan çok hoşnut kaldı. İnşallah umutları sıcak tutmaya devam ederler de bu karda kışta hiç olmazsa ısınırız biraz de mi?

Örgüt temsilcilerinin eskiden konuştukları şeyleri biraz genişleterek biraz daraltarak aynına yakın konuşmaları azıcık ayıp oldu ama, "ayıp olmuyor mu?" şeklinde bir soru önergesi gelmediğinden durum arada kaynadı gitti. Temennimiz örgüt temsilcilerinin bir daha konuşup bildikleri sonucuna varmaktan kurtulmaları için bilmedikleri şeyleri öğrenip öyle gelmeleri. ama devlet de bilmiyorsa onlar ne yapsın? Devlet ülkede koyunsayısını biliyor özürölüyü bilmiyor, iyi de koyunun eti var derisi var, özürölünün nesi var?

“Mimar Sinan kusun su içeceği yeri düşünmüş, biz özürlüğü düşünmemişiz”

Bedensel Engelliler Dayanışma Derneği Genel Başkanı Kemar Demir ise, özürlelerin, istisnalar dışındayken yaşama hakkının kısıtlandığını belirterek, kişinin ekonomik gücü varsa şanslı olduğunu söyledi.

BASTARAFI 3. SAYFADA

Toplumumuzun yanlış anlayış ve inançlara sahip olduğunu belirten Ahmet Cantürk, bir organın eksikliği dışında özürle özürsüzün aynı olduğu, aynı havayı soluduğunu ifade etti.

7.5 milyon olarak verilen rakamların sağlam olmadığını ve devletin özürle dönmek bir politikaya sahip olmadığını belirtti.

“Ülkelerin gelişmişliği sosyal refah seviyesi ile ölçülüyor, baraj köprü yol yapmak ülkenin gelişmişliğine ya da gelişmemişliğine bakılmaksızın yapılan şeylerdir. Asıl toplumsal barışın sağlandığı ve içinde mutlu yaşandığı bir ülke olmaktır önemli olan. Kapınızı çalan birine yok dedirtecekseniz, huzur bunun neresinde?” diyen Cantürk, özürle eğitimi şans verilerle başarılı olup olmanın kendisine bırakılması gerektiğini kaydetti.

Cantürk, “Özürle eğitersen güç, eğitmezsen suç olur” dedi.

Bedensel Engelliler Dayanışma Derneği Genel Başkanı Kemar Demir ise, özürlelerin, istisnalar dışındayken yaşama hakkının kısıtlandığını belirterek, kişinin ekonomik gücü varsa şanslı olduğunu söyledi.

“Özürleler dilendiriliyor, bir hafta sonra bu konuşmalar unutulacaktır. Oysa yüzde 30 oy gücü var bu kitlelerin, haklarına sahip çıkarsa pek çok alanda sonuç elde etmek mümkün olur” diyen Demir, özürle kitlelerinin yüzde 90’ının eğitimsiz olduğunu belirtti. Zihinsel Yetersizler’ler adına Panele katılan temsilci ise, her özür grubunun kendi yetlerini anlatabildiğini belirtti. Zihinsel engellilerin bu şanstın yoksun olduğunu ve bu arada, bu kategori içindeki özürlelerin yüzde 80’inin eğitim alabildiği halde, bu gelişmelerinden haberdar olmayan toplum tarafından “geleceği yok” diye yanlış şekilde değerlendirildiğini kaydetti.

Zihinsel özürleleri spastiklerle karıştırarak gerektiğini belirten temsilci, spastiklerin hem zihinsel, hem de bedensel özürle olduklarını söyledi.

Erken teşhis ve eğitimle Vakıf olarak iyi sonuçlar olması çabası içinde olduklarını 20 milyarlık Rehabilitasyon Merkezi ve okul yaptıklarını ve bunda devletin hiç bir katkısının söz konusu olmadığını söyleyen Vakıf Başkanı 27 il ve ilçede örgütlü şubelerinin bulunduğunu ifade etti.

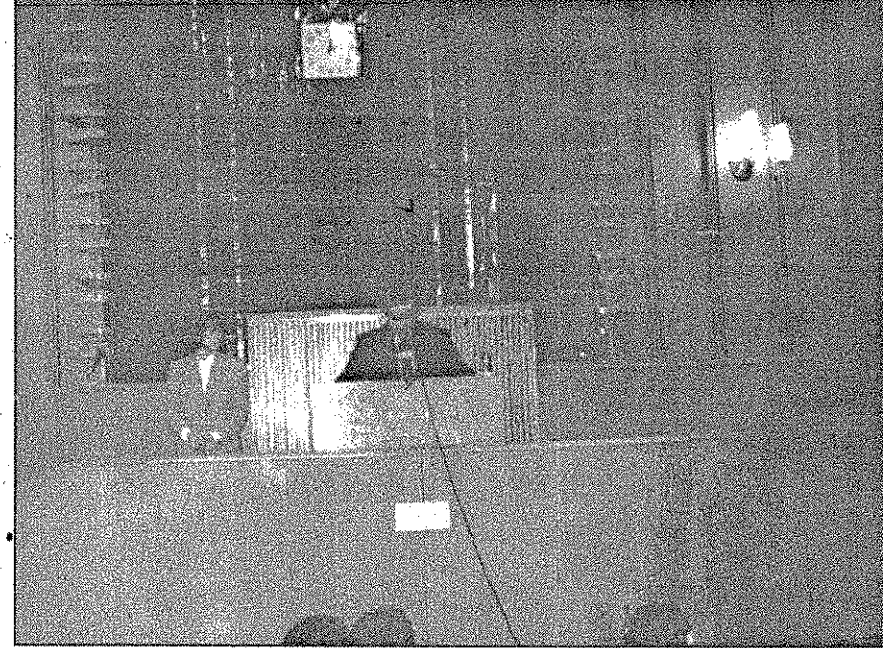
Türkiye Sakatlar Konfederasyonu Genel Başkanı Faruk Öztimur ise “Mimar Sinan kusun su içeceği yeri düşünmüş, biz sakatları düşünmemişiz” diyerek başladığı konuşmasında, eğitim çağında 3 milyon olduğunu tahmin edildiğini bununda ancak 25 bininin okuyabildiğini belirtti. İlgisiz yetkililer karşısında “2-3 bin özürleyle Meclis’e gitsek kim ne yapabilir?” diyen Öztimur, asıl fikir özürleliğin çok tehlikeli olduğunu kaydetti.

Projeler bazında çalışılması gerektiğini söyleyen Konfederasyon Genel Başkanı balığı istemeyelim, tutmasını öğretilim” dedi.

Bedensel Engelliler Dayanışma Derneğince açılan ve milletvekillerinden de istenen tekerlekli sandalye başlığı kampanyasını da eleştiren Öztimur “milletvekilinden yasa istenir, tekerlekli sandalye değil” şeklinde konuştu.

900 bin TL masanın kaldırılması gerektiğini, damlaya damlaya göl olur mantığında sınırlarak o paraların projelere yatırılmasının daha doğru olduğunu söyleyen Öztimur, bu 3 aylıkların zaten 10’unun gerçek ihtiyaç, yüzde 90’ının olmadığını belirtti.

En başta özürleliye bakış açısının sakat olduğunu, özürleliye sevgiyle eşit olarak davranılması gerektiğini kaydeden Faruk Öztimur, bir adım atınsın, gerisini biz atarız” dedi. Lions Genel yönetmeni Metin Taşkent ise kendisinin bir araya görmezliğin denediğini ve yapamadığını belirterek başladığı konuşmasını

DYP Grup Odasında yapılan toplantıda CHP adına konuşan Ali Dinçer, özellikle akraba evliliklerinden doğan sorunlar üzerinde durdu.

da insanlığa bir tek yerden bakılması gerekir ne olursanız olun hiç ayrımsız olarak insanlara hürmet etmelisiniz dedi.

Kalamış Parkına ilk özürleler tuvaletini yaptıranların Lions’lar olduğunu söyleyen Taşkent, “Düşünce özürleli olmamayı akıllı olmamız lazım. İnsan insan olarak kabul etmeli ve birlikte olmayı becerebilmeliyiz” şeklinde konuştu.

Genel yönetmen Metin Taşkent, ancak ilkelerle birlikte olunacağını, ilkesi, birlikteliğin söz konusu olmayacağını belirterek 15 bin inatmış lionsun teşkilatı olarak insanlığın hizmetinde çalıştığını söyledi.

“Somut Proje Getirin Gerekeni Yapayım”

- Önemli bir bütçe payının özürleler için ayrılacağını söyleyen Ciller somut projelerin ilgili kuruluşlara yapılarak kendisine getirilmesi halinde gerçekleştirilmeleri için gerekeni yapacağını vadetti.
- Devlet Bakanı Öney Alpago, konuşmasında, özürlelülük problemlerinin bütün aileyi ilgilendirdiğini ifade ederken, önyargılı yaklaşımlar nedeniyle özürlelünün eğitiminin başarılamadığını kaydetti.
- Özürlelerin sıcak bulduğu yerin ailesi olduğunu söyleyen Alpago bu kurumun, çocuğun ilk anıdan başlayarak önemini koruduğunu ifade etti. Öney Alpago, toplumun özürleler konusunda bilinçlenmesi gerektiğine işaret etti.
- Milli Eğitim Bakanı Nevzat Ayaz, kimsenin eğitim hakkından yoksun bırakılmayacağına dikkat çekerken, özürleler için 1992 yılında özel eğitim ve danışma müdürlüğünün kurulduğunu söyledi.
- Toplam 132 özel eğitim okulunda yaklaşık 20 bin çocuğa özel eğitim verildiğini belirten Ayaz, ağır fiziksel engelli olanlar için 3 ortopedik özürle okulu olduğunu kaydetti.
- “Özel eğitim gerektiren çocuklar için en önemli engel okul öncesi eğitimin verilememiş olmasıdır” diyen Milli Eğitim Bakanı, 1993 yılının özel eğitim yılı olarak kabul edildiğini söyledi.

“Engelliler boş vaatlere inanmıyor”

- Sağ iktidarların, engellilerin sorunlarına yıllardır duyarsız kalmalarını doğal karşılamak gerekir. Engelli yurttaşlarımızın sorunları ancak Sosyal Devlet ilke ve politikaları ile, Sosyal Demokrasi ortamı ve duyarlılığı içinde aşılabılır. Her alanda fırsat eşitliği anlayışı ile çözümlenebilir. Bugüne kadar ihmal edilmiş olan, ertelenmiş olan hakları ancak böyle bir bilinç, birikim ve sorumluluk anlayışı ile sağlanabilir.
- Devlet, engellilerin eğitimine gereken önemi vermeli; okul öncesi, temel ve orta eğitim kurumlarında bu amaçla özel derslikler açmalıdır.
- Devlet, engelli yurttaşlar ve özel bakıma muhtaç yaşlılara sağlık hizmetlerini bedelsiz olarak, eksiksiz sunabilmelidir. Ancak maddi durumu uygun olanlardan gönüllü katkı beklenmelidir.
- Cumhuriyet Halk Partisi olarak biz bu konuda kararlıyız. Sosyal demokrasinin temel ilkeleri olan, “eşitlik, özgürlük ve dayanışma”yı engelli yurttaşlarımızın sorunlarının çözümü için temel çıkış noktası olarak görmekteyiz. T.B.M.M.’nde engelli yurttaşlarımızın sorunlarının çözümüne katkı sağlayacak her adımı, kimin öncülüğünde atılırsa atılsın sonuna dek destekleyeceğiz.

Özürlelerin sorunları tartışıldı

- Bütün bu olumlu gelişmeler, gönüllü kuruluş temsilcilerinin, uzmanlık gerektiren konularda yeterince fikir sahibi olmamaları ve zaten bir uzman olarak değil, temsilci olarak çalışmalarla katılmış olmaları nedeniyle, arzulanan somit bilgi ve önerilerini devlet organlarına ulaştırılması için, yeni pek çok başka çalışmanın daha yapılması zorunluluğunu doğurdu.
- Bu tür bir sempozyum için, kuruluşların zamanında uyarılarak uzmanlık düzeyinde katılmalarının, kendi güçleri buna yetmiyorsa, çeşitli sektörlerde ve özellikle üniversitelerdeki araştırmacıları bu süreç katılmalarının sağlanması gerekirken, salt bilinen klasik anlamıyla tören ve toplantılar için çağrılmaları, organizasyonun belki de en zayıf olan yanıydı doğal olarak, çalışmaların sonuçlarının da alışılagelmiş bildirilere dönüşmesi ve bilinenin tekrarı olmasına yol açtı: Sağlanan yeni gelişmeler, bu açıdan eskinin bir tür devamı olarak değerlendirildi.
- Özellikle, ülkemizdeki özürlelerin sayısının istatistikî çalışmalarla belirlenmiş olmayışının yarattığı plan ve program hazırlama güçlüklerine karşı, bu istatistikî çalışmalar olsa da gereken yapılmadığı sürece bir sonuç ve ilerleme sağlanamayacağı görüşü de dile getirildi, haklı olarak, devletin sorunlara daha hassas ve özel bir ilgiyle yaklaşması zorunluluğu öne çıkarıldı ve istendi.

‘Kalkınmanın nimetlerinden özel ilgi grupları da yararlanmalı’

Hem Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı olarak, hem de bakanlığımıza bağlı Sakatları Koruma Milli Koordinasyon Kurulu Başkanı olarak sakatlara yönelik çalışmaların etkili bir şekilde koordine edilmesini en önemli görevlerimiz arasında sayıyoruz.

Birleşmiş Milletler kararları doğrultusunda kurulan ve bakanlığımıza koordinasyon yükümlülüğünü getiren bu kurulun en temel görevi, sakatlara hizmet veren bütün resmi ve özel, ulusal ve uluslararası kurum ve kuruluşlar arasında işbirliği yapmaktır.

Kurulumuz, hazırladığı Ulusal Eylem Planı ile sakatlar konusundaki hedef politikaları belirlemiş ve üyelerden bu politikalarla ilişkin olarak gerçekleştirilmiş faaliyetlerin bildirilmesini isteyerek ülkemizde sistemli bir girişimi organize etmiştir.

Kurulun sekreteryası hizmetleri bakanlığımız tarafından yürütülmekte ve ulusal tüm bilgileri, soruları ve önerileri değerlendirilerek kurum ve kuruluşlara duyurulmakta ve böylece bir iletişim ağı kurulmasına çalışılmaktadır.

Belediyelerimiz, valiliklerimiz, üniversitelerimiz, bakanlıklarımız, sivil toplum örgütlerinden olan dernek ve vakıflarımız da bu sistematik iletişimi sağlıyor. Böylece ortaya çıkan yaklaşık 6500 sayfalık bir doküman grubunu değerlendiriyoruz.

Uluslararası düzeyde de koordinasyon ve işbirliği çalışmalarını sürdüren kurulumuz, her yıl hazırlanan sakatlar konusundaki ülke raporu ile 3 Aralık gününe ilişkin olarak alınan tadbir ve hazırlıkları Birleşmiş Milletler’e göndermektedir.

Sakatlarımızın toplumun tüm kurum, kuruluş ve bireyleriyle etkin biçimde bütünleşmesi ne kadar gerekli ise, bu alanda hizmet veren kurumların da kendi aralarında bütünleşmeleri o denli gereklidir. Bu devlet ve gönüllü kuruluşların eş güdümlü bir hizmet bütünlüğü sağlaması sürecidir.

Sakatlarla sağlamlar arasında sosyal haklar ve görevler açısından farklılıkları ortadan kaldırmak ve onları toplumla kaynaştırmak sosyal öze sahip devletin amacı olmalıdır. Toplumsal sorumlulukların bilincindeki devletin görevleri; kişi dünyaya gözlerini açmadan başlamakta ve gözlerini kapayınca kadar sür-

mektedir. Devlet, bu görevleri yerine getirirken en büyük yardımcısı sivil toplum örgütleri olmalıdır. Böylelikle, insan hakları açısından önem taşıyan bu özel ilgi grubuna hizmet edilmesi ve aynı zamanda da katılımcı demokrasinin gerçekleşmesi sağlanacaktır.

Günümüzün toplumsal anlayışı içerisinde, sakatları sağlamlardan soyutlayamayız. Her konuda ayrımcılığa karşı olduğumuz gibi bu alanda da sakatların toplumla bütünleşmesine ilişkin uygulamalar özen göstermekteyiz. Bu uzun ve sürekli eğitimi de içinde taşıyan bir süreçtir. Ben, kurulum başkanı olarak yılmadan bu izleme ve yönlendirme çalışmalarını sürdüreceğimizi ifade etmekten onur duyuyorum.

Sakatlara fırsat eşitliği sağlamak, kendi yeteneklerini geliştirmelerini temin etmek, eğitim, çalışma ve sosyal güvenlik gibi bütün yaşam alanı ve streçlerinden öncelikle gözetilmelerini sağlamak temel ilkerimizdendir.

Değerli kurul üyeleri, Bakanlık olarak koordinasyona ilişkin politika ve ilkerimiz ile hizmetlerimizin yanı sıra, sakatlara ilişkin diğer çabalarımızı da sizlere kısaca özetlemek istiyorum;

İş kanunun sakatların istihdamına ilişkin 25’inci maddesi, bağlı kurulumuz İş ve İşçi Bulma Kurumu tarafından uygulanmaktadır.

50 veya daha fazla işçi çalıştıran işverenler, 25’inci madde gereği daima işçilerinin toplamının yüzde 2’si oranında sakat işçi çalıştırmak zorundadır. Bu zorunluluğa uymayan işverenlere, kanunun ilgili maddesine göre para cezası uygulanmaktadır.

500.000 TL. olan para cezasının artırılması yönündeki kanun tasarımı, TBMM Adalet Komisyonu’ndan geçmiş olup, halen Genel Kurul gündeminde.

Tasarıya göre, idari para cezaları beş katına çıkarıldıktan sonra, artırlar kat sayı sistemine bağlanarak cezaların güncelliğini koruması sağlanacaktır. Bugün yürürlükte olan kat sayıya göre, sakat çalıştırmayan işverenlere verilecek ceza, her sakat ve her ay için 2.500.000 lira ulaşmaktadır.

İş ve işçi Bulma Kurumu tarafından sürdürülen sakatlara yönelik faaliyetler,

“Mesleki Rehabilitasyon” ve “İşe yerleştirme” olarak iki alanda yapılmaktadır. Ankara’da mesleki rehabilitasyon merkezinde sakatlara konfeksiyon, gümüş işleme, seramik ve trikotaj olmak üzere dört dalda mesleki eğitim verilmektedir. 9 Aralık Cuma günü, rehabilitasyon merkezimizdeki eğitim programlarını tamamlayan yeni dönem kursiyerlerimize belgelerini dağıtacak ve onları kurs sırasında ürettikleri ürünleri düzenleyen sergide göreceğiz.

Diğer taraftan, İş ve İşçi Bulma Kurumu, benzer rehabilitasyon merkezlerini, Kayseri ve Iskenderun’da da kurmak için çalışmalarını sürdürmektedir.

Kurumca 1993 yılında 3061, 1994 Ocak-Ağustos döneminde ise 2703 sakat yurttaşımız işe yerleştirilmiştir.

Bağlı kurulumuz Sosyal Sigortalar Kurumu’da iş kazası ve meslek hastalığı sonucu sakat kalan işçilere kapsamlı yardımlar yapmaktadır. Kurum bu çerçevede, iş kazası ve meslek hastalığı hallerinde sigortalılara sağlık yardımı yapılması, geçici iş göremezlik süresinde günlük ödenek verilmesi, sürekli iş göremezlik halinde gelir bağlanması, protez araç ve gereçlerinin sağlanması, takılması, onarılması ve yenilenmesi, bu amaçlarla sigortalıların başka yere gönderilmesi, ölüm halinde ise hak sahiplerine gelir bağlanması gibi hizmetleri yürütmektedir.

Değerli kurul üyeleri, Sakatların onurlu bir şekilde yaşama uyumlarını sağlanmasına yönelik genel ve tutarlı politikaların izlenmesini sürdürmek amacıyla, ülke raporu sizlere dağıtılmış ve sizlerden alınan bilgilerle oluşturulan yıllık faaliyetler ile Birleşmiş Milletlerce kabul edilen standart kurallar önceden size ulaştırılmıştır. Konu hepimizin sorumluluğundadır.

Bu düşüncelerle gerek 31 Aralık Dünya Sakatlar Günü dolayısıyla, gerekse diğer etkinliklerinizde bu özel ilgi grubuna yönelik çabalarınızla şükranla karşılanacaktır. İş birliğinizin devamı ile çalışmalarınızda başarılar diliyorum.

Hepinize saygılar sunarım.

Demokrasi’nin ilk belirtisi çok seslilik

Birsan Ermis

Şimdi lütfen en yakın çevrenizden başlayarak kulak kabartınız. Bizim de içinde bulunduğumuz Medya’daki değişik sesleri yakalayacaksınız Medya’daki yazılı basın, tiraj ve kazanç amacının dışında da gerçek gazeteciliği yapmaya çalışıyor. Çünkü ister beğeni alsın ya da almasın, tüm özel televizyonlar olayları en ince detayına kadar verdiği gibi rekabeti gözden uzak tutmadığı için sürekli bir şekilde halkın içinde dolaşıyor. Canlı görüntüler ve olayların gerçek sesi de yazılı basına göre en büyük avantajları.

Artık halk platform aramıyor, sesini duyurabilmek için mercii aramıyor. Sesiyle görüntüsüyle geniş halk kitlelerine hemen ulaşması mümkün. Ve korusuzca gerçek sesiyle kendi notasını kendi enstrümanından veriyorsun seslendiriyor.

Kulağınıza gelen bu seslere dikkat ediniz. Cumhurbaşkanının görevinden, Anayasa Mahkemesi Başkanı, Güvenlik Mahkemelerinden Mahkeme Koridorlarına, Memur direnişinden Sanatçı haklarına, Güneydoğu Kürt sorunundan Çevik güce kadar her konuda kendilerine göre düşüncelerini ve hatta önerilerini dile getiriyorlar. Ayrıca hiç kimse (bu benim isim değil ben anlamam) demiyor. (Bu ülkenin vatandaşım. Burada yaşıyorum. Öyleyse ben de varım.) diyor.

Şu anda herkes, herşeyi kendi ses tonu ve ayrı notalarla konuşuyor. Ama kükrercesine, haykırarcasına.

Bu karmakarışık kaka foniden muhteşem bir armoni doğuyor.

Gerçek demokrasinin doğumuna beş kala tüm sancılar içeren, zorlayan acı çektiren gözyaşlarından oluşan damlaların tek tek sesini yansıtan ve buna rağmen direnmenin dimdik ayakta durabilmenin gücünü size hissettiren ve bireysellikten kurtulup toplumsal aynilerin andıran muhteşem bir armoni bu.

Hiç kimse ama hiç kimse bu armoniyi duymazlıktan gelemes. Hele politikacılar asla. Çünkü bu eserin yaratılmasındaki en büyük pay onlarındır.

Bu sesleri dinlemeyen, dinlese de anlamayan, anlasa da önemsemeyen her yetkili (kendi adını ebediyen kendi eliyle sildiğini şimdiden bil-melidir.)

Türkiye Görmezleri Eğitim ve Himaye Derneği'nin Geleneksel Gecesi coskuyla kutlandı

✓ Türkiye Görmezleri Eğitim ve Himaye Derneği'nin, tüm dostlarıyla buluştukları geleneksel geceleri bu yıl da Taç Klüp Spor Tesislerinin Bostancı'daki salonlarında yapıldı

Derneğin kendine özgü çizgisinde, her yıl olduğu gibi yine salon mütevazı, ikramları mütevazı ve gelenler mütevazı kişilerdi. Dernek yöneticilerinin ısrarla bu çizgiyi korumalarındaki en etkin neden yıllardır bu derneği seven, inanan ve korumaya katkıları olan dostlarını yitirmemek ve bu birlikteliği bir akraba yakınlığı içinde kardeşmişçesine muhafaza edebilmektir. Gerçekten geceye bu açıdan bakıldığında herşey duygu yüklü ve uzun süren bu beraberliğin daha nice uzun yıllar süreceğinin bir kanıtı bir yemini kadar güzeldi.

Bu gecenin sürprizi Yönetim Kurulu adına Sosyal İşler Sekreteri Gülsen Sarıç'ın Dernek Genel Başkanı'na Birsan Ermiş'e bir şükran plaketi veriydi. 9 yıldır Genel Başkanlığı aralıksız sürdüren Birsan Er-

gazeteci Sadun Varna'nın gecenin konuklarına armağan ettiği 40 kitap ise örnek birdavranış olarak yine alkışlarla karşılandı.

Ne varki Yönetim Kurulu üyelerini en çok mutlu eden olay Kadıköy'ün yeni Kaymakamı Levent Kurdoğlu'nun geceye konuk oluşu ve derneğin en eski dostlarından biri gibi davranıştı. Yeni tanıştığı derneğin hemen tüm sorunlarını o gece not aldı. Ve bundan böyle dernek için elindeki tüm olanakları kullanacağına söz verdi. Sayın Kurdoğlu'nun gençliği verdiği sözün teminatıydı.

Bugüne kadar nice milletvekili, Bakan Müsteşar gibi etkin olabilecek yetkililerden pekçok vaatler alan ama hiçbirinin de yerine getirilmediğini bilen üyeler, yeni Kadıköy Kaymakamının kişiliğinde kaybettikleri inanç ve güven duygularını yenilediler.

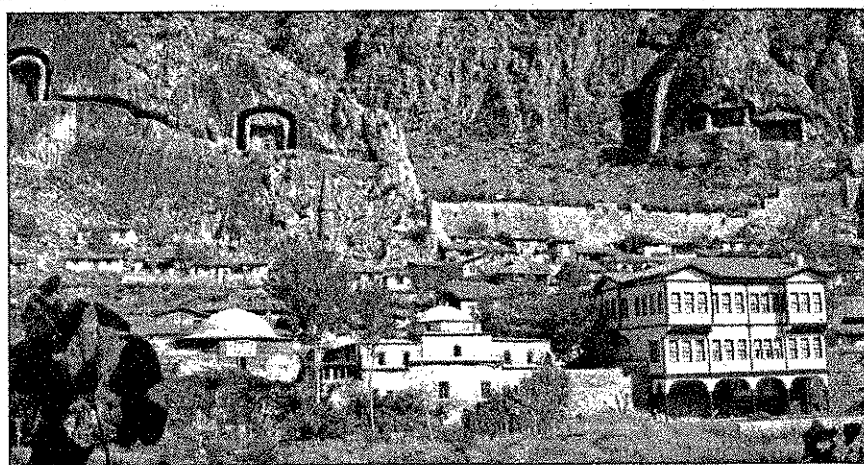
İl İl Türkiye ve Turizm

Amasya ili, Karadeniz Bölgesi'nin Orta karadeniz bölümünün iç kesimlerinde yer alır. 5.520 k metrekil yüzölçümü ile Türkiye'nin en küçük 12 ilinden biridir.

Çok uzun bir geçmişi olan Amasya'da çok değerli Selçuklu ve Osmanlı eserleri vardır. 15. ve 16. yy'da sayısız bilim adamının yetiştiği kentte, bir Fransız gezgin, "Anadolu'nun Oxford'u" adını vermişti. Dağ, su, ova gibi yeşillikler kenti olan Amasya'yı Yeşilirmak ikiye böler. Kentet korunarak gözümüze kadar gelmiş, tarihi evler turistlerin ilgisini çeker. Tüm kente hakim Çakallar Tepesinden Amasya'nın görüşü çok güzeldir.

Tarihi ve Turistik Yerler:

- 1- Büyük kapı Ağa Medresesi: Sultan II. Beyazıt tarafından yaptırılmıştır.
- 2- Amasya Kalesi: Harsane Dağı üzerindedir.
- 3- İç Kale: Enderun Kalesi diye de anılır.
- 4- Azeriler Camii: Kafkasya Göçmeni Şeyh Hacı Mahmud Efendi Azeri Türkleri'nin parasal yardımıyla yaptırılmıştır.
- 5- Beyazıt Külliyesi: Yeşilirmak'ın güney kıyısındadır.
- 6- Beyazıt Paşa Camii: Kentin Kuzeydoğusunda kuş Köprüsü üzerindedir.
- 7- Burmalı Minare Camii: Yeşilirmak'ın güneyinde Dere mahallesindedir.

- 8- Gök Medrese Camii: Gök Medrese mahallesindedir.
- 9- Gümüşlü Camii: Gümüşlü mahallesindedir.
- 10- Hatuniye Camii: Hatuniye mahallesindedir.
- 11- Hızır Paşa Camii: 14. yy'da Yergüç Paşa'nın kardeşi Hızır Paşa yaptırmıştır.
- 12- Mehmet Paşa Camii: Mehmet Paşa mahallesinde bulunur.
- 13- Merzifonlu Kara Mustafa Paşa Külliyesi: 1667 yılında yaptırılmıştır.
- 14- Pir Mehmet Çelebi Camii: 16. yy. da yapıldığı sanılmaktadır.
- 15- Sarchane Camii: Amasya Emiri Şadgeldi Paşa tarafından 1372'de yaptırılmıştır.
- 16- Amasya Müzesi
- 17- Borabay Gölü: Amasya'ya 65 km. uzaklıkta bir göldür.
- 18- Yedikır Baraj Gölü ve Ye-

dikuğular kuş cenneti: Amasya'ya 35 km uzaklıktadır.

19- Omarça Çamlığı: Gümüşhacı köye 12 km uzaklıktadır.

20- Kapaklı Parkı: Suluova yakınlarındadır.

İçmeler ve Kaplıcaları:

Amasya ili kaplıca ve içmeler yönünden yoksul bir ilimizdir. En önemli kaplıcaları şunlardır:

- 1- Terziköy Kaplıcası: Amasya kentinin 27 km güneydoğusunda kaplıcanın suyu 37 derece sıcaklıktadır. Mide ve böbrek hastalıkları ile romatizmaya iyi geldiği bilinir.
- 2- Hamamözü Kaplıcası: Hamamözü ilçesine çok yakın olan bu kaplıca, romatizmaya iyi geldiği bilinir.
- 3- Gözlek Kaplıcası: Amasya kentinin çok yakın olan Gözlek köyü dolaylarındadır. Mide ve bağırsak hastalıklarına iyi gelir.

Özürlü Temsilcilerine Devlet Ağırması

3 Aralık Dünya Özürlüler Günü nedeniyle Başkent'te düzenlenen etkinliklere katılan özürlü örgütlerin temsilcileri, belki de beklemedikleri ya da ummadıkları ölçüde sıcak ve ilgili bir devlet ağırmasıyla adeta konforlu günler yaşadılar.

Ankara Başkent Öğretmenler Evinde kiminin 4 yıldızlı kiminin 5 yıldızlı dediği şartlarda 4 gün boyunca rahat ve huzurlu bir çalışma ortamı bulan örgüt temsilcileri sonuçta, Hiç bir şey yapmasak bile bu güzelliği yaşamakla mutlu olduk esprisini dillerine dolayacak kadar organizasyondan hoşnut kaldılar.

Özürlülerin sorunları ve çözüm yolları üzerine düzenlenen sempozyuma devletin, Cumhurbaşkanlığı'nın, Başbakanı'na ve Bakanlarına kadar ilk günden ilgi göstermesi, çalışma için ayrılmış salonların amaca uygun elverişliliği odaların 24 saat sıcak su, televizyon, özel cihazı ve telefonla donatılmış olması ve buna benzer, küçük büyük diğer kolaylıklar hem çalışmaların daha verimli olmasını hem de kendilerine değer verildiğini hissedince özürlü örgüt temsilcilerinin geleceğe daha güvenli bakmaları sonucunu doğurdu.

Başbakan Tansu Çilleri somut iş ve proje şeklinde önerilerle gelmesi halinde gerekeni yapacağını ifade etmesi ve bu arada yüzde iki'lik sakat istihdam zorunluluğunun yüzde üç'e çıkarılması amacıyla çalışmalara başlanılması doğrultusunda talimat verdiğini belirtmesi, akabinde, makamında ziyaret ettiğimiz Cumhurbaşkanlığı Sayın Süleyman Demirel'in verilmiş vaatlerin takipçisi olacağı konusunda güven mesajı belki de sempozyuma katılım kalışının yarattığı kırsılığı bir anlamda nötralize ederek umutların canlı tutulmasına yol açtı.

Öğrendiğimiz kadıyla tüm organizasyon, Başbakanlığın girişim ve desteğiyle gerçekleştirilmiş. Bu bilgi ışığında, ilk günden son güne ilgisini esirgemeyen Cumhurbaşkanlığı Sayın Süleyman Demirel'e ve başta Başbakan Sayın Tansu Çiller olmak üzere diğer bakanlara en içten sevgi ve teşekkürlerimizi iletmeyi bir borç biliriz.

Okuyucu mektupları

Şartlanmış Görmezlik

GÜLDAL KESKİN

Görmezlik en basit ve somut şekliyle, gözlerin görme işlevini yerine getirmemesidir. Bana göre asıl görmezlik bu değildir. Asıl görmezlik, acizliktir, gördükleri karşısında çaresiz kalmaktır, en kötüsü de görmezden gelmektir.

Görememek kusur değildir. Ben nice insanlar tanırım ki kendilerini asmışlardır. Gören ya da görmeyen değil insan olarak başarıya ulaşmışlardır. Görme duyusunun körelmesi önlere geçemedi, yapmak istediklerini engelleyemedi.

İnsanların başarılarını etkileyen bedenlerindeki duyu eksikliği değil duyu eksikliğini gerektiren durumlardır, duyupta duymamak, görüp de görmemek gibidir.

İnsanların giderek çirkinleştiği yaşam koşullarının güçleştiği, haksızlıkların da safhaya ulaştığı bu dönemde kişi kendi kabuğuna çekilmeyi tercih ediyor. Masum insanların otobüslerde

katledilmesi hergün başka bir yerde bombaların patlaması devletin trilyonlarının yolsutluk ve rüşvete peşkeş çekilmesi tarihi eserlerin umarsızca yurt dışına kaçırılması Milli ve dini değerlerimizin karikatürize davranışlar sergilemesi karşısında duymanın ve görmenin anlamını bilemiyorum. Zaden görmek ve duymak anlamını kaybediyor.

Görüp de görmeyen duyupta duymamak en büyük çaresizlik değil midir?

Toplum giderek dejenere olmakta, insanlar, insanı insan yapan değerleri maalesef kaybetmekte.

Toplumsal çözülmenin ve bunca rezaletin önüne geçilebilir için ne pahasına olursa olsun, insanlar gözlerini çirkinliklere, haksızlıklara, hırsızlıklara, katliamlara kapatmayıp mücadele vermek zorunda. Aksitaktirde bu şartlanmış görmezlik insanları giderek çıkmaza ve bilinmeye ne iletecektir.

Artık çocukların da bir uzay okulu var

Cenk VARNA

Amerika'da yalnızca çocuklar için kurulan uzay okulunda uzayın sırları araştırılıyor.

Her insanın düşünce gökyüzünü fethetmek yatar. Kimbilir aramızdan kaç kişi astronot olup yeni keşifler daha doğrusu uzayı keşfetmek heyecanıyla yanıp tutuşur.

Amerika'nın Charleston eyaletindeki bir okulun öğrencileri geçtiğimiz yaz aylarından beri bu düşlerini gerçekleştirme olanağını buldular. On yıldan beri okul yönetimi tarafından planlanan program uygulanmaya kondu ve

yaz tatilinde dileyen öğrencilerin yaparsın adı verilen eğitim birimine katılması sağlandı. Nasa'da astronotlara verilen eğitimin küçük bir modelinin uygulandığı okulda çocuklar bir astronotun bilmesi gereken herşeyi öğreniyorlar. Özel uçus odalarında uzay koşullarının ne olduğunu görüyorlar. Uzaydan çekilmiş haritalarda gerekli incelemeleri yaptıkları gibi, komşu gezegenlerin özelliklerini de gözlemliyorlar. Böylece Amerikan Uzay Merkezi (Nasa)'da geleceğin uzay teknisyenlerini ve pilotlarını şimdiden yetiştirmiş oluyor.

Özürün kabahati mi olur

Emuer KORKMAZ

Tekerlekli ayaklarımdı. Kollarımın üstünde yükselen Başma bir hale ile Tacının incilerini dizen Nasıl da döndüm Sağlam bacaklarına Nazire ile Tuttunsen de belimi Metal kıvrımına aldırmadan Felaket kusursuz hissettim yüreğini Kendi çarpıklığıma yamadan Çocuklarımdı onlar benim çoğalan gölgelerin Doğurmasam da Yaratıtmı Saclarımdı boynuma dolanan esintilerin O hızla O hızla yavaşladım Işığ azar-azar kaynatıtm Söğüdü buz oldu içinde gözyaşı dumana kattım O hızla O hızla yavaşladım Tam yüreğinin hizasında Boynumu büyük ağıtsız Sancısız sevinçlerimi çağladım Tekerlekli ellerimdi Senden önce Başımı göğe değdirdi Senden sonra Uzun sonsuzlukları Kalçalarını doldurup Göğüslerimi sütlendirdi O şevkle O şevkle sarıldım eksikliğime bakmadan Bütün zerreciklerine Ne kadar da fazlaydım Şaşırdın sen de Bu dev anası mı balına mı ne Yarım kadar görünmüyor Yarım gibi deli seviyor Dansımı ona bahşetmekle Lütfu yaptım sanıyordum Meğer her zamanki gibi Görünüşün zavallılığına

Aldanıyordum Yalnız gözlerinin dolgun hatlarıydı başta beni çeken aşağıya indikçe Güzelliklerini keşfettim Birer birer kırılıp dökülürken Bu inceliği baştan anlamam imkansızdı Aklımın göz sınırından Ne zaman ki gözüm ellerine kavuştu Avuçlarının sonsuz çukuruna O vakit anladım Kemiklerin ufalanmıştı Toz olmuştu kör bakışlarla Oysa İyindeydim Yüreğin dayanıştı Sevd kapıma Açınca çiçeklerin düğüm oldu Kokladım boynumda Sarmaşığını doya doya Açıldı gözbakışların işte o güzellikle Dügümünü gözdüm birer birer Gülün karanfilin dokunarak bakireliğine Nasıl da el değmemiştin ah Çirkin kemiklerinin ak temizliğinde Güzelliğe bu parlıtıyı verince Çirkinliğin de yüz değiştirdi Yüzünün saklanıp duran perde gerisinde Nasıl da seviyorum Canım çirkinliğini ah! Bacakların eğilmiş bir dal gibi Ruhumun derinliklerine Eksik nota çalıyor parmakların Musikinininceliklerinde Göğsün bir sert tepcecik sırtının eğriliklerinde Kemiklerinin canını okuyorum hem anasını Varlığında neşelenen gecelerimde Çarpmışım seni Çarpılmışlığının lafı mı olur Büküp burmuşum etini tenini sevmişim Yeniden resmederek çizgilerini Zamanın kederi mi olur Özü sözünden pınarken Akan suyun haddi hesabı mı sorulur Canımın cananımın Özürünün kabahati mi bulunur,